

**Van élet a halál után az ÚR
Jézus Krisztusban:
„Az örök élet
reménységére, melyet
megígért az igazmondó
Isten örök időknek előtte,”
(Titus 1,2.)**

ELŐSZÓ

Sétáim alkalmával szemlélem a körülöttem lévő növényzetet. Örömet okoz a látványuk. Gyakran láthatok egy kisebb mezőt is. Feltűnt, hogy itt elszórtan rengeteg tulipán jól érzi magát. Ezen a tavaszon nagyon sok hagyma, szárat is növesztett, csúcsukon a még zöld virágfejekkel, de némelyiküknek már épp egy leheletnyi piros vagy sárga színe is látszódott. Egy héttel ezelőtt is arra jártam, csábított a gondolat, hogy néhány szállal megajándékozzam magam, de inkább úgy döntöttem: Együtt a sok-sok virágzó tulipán sokkal szebben mutat és tovább is élnek. Három napra rá is arra sétáltam, kíváncsian várva a szép és jó virágtenger látványára. Az ételtel teli mező helyett, lecsonkított táj fogadott. Fűnyíróval mindent megsemmisítettek. Sírt a lelkem, a „Miért?”-en gondolkodván.

A teremtkor is minden jó volt, de a bűn behatolt a jó és szép rendbe. Megcsonkította, megbomlasztotta mindazt, ami lelkileg-testileg-értelmileg hasznunkra volt. A legnagyobb veszteség az Istennel való kapcsolati részünket érte. Ezt a veszteséget a mi Urunk Jézus Krisztus felülírta az örökkévaló szeretet-kegyelem-irgalom hármásával.

Vizsgáljuk meg a szívünket: Isten szerint imádom az ÚR Jézust? Vele vagyok a legdrágább kapcsolatban? Maranatha! (Jöjj Urunk, Jézus!)

A Feltámadás ünnep alkalmával áldott töltekezést kívánok minden kedves Olvasó számára a szerkesztői csoport nevében

szerkesztő

„Mert az ÚR szemei áttekintik az egész földet, és Ő megmutatja erejét azoknak, akik tiszta szívvel az övéi;” (II.Krón. 16,9.)

TARTALOM

- 3 Zsoltárok könyve 1.
- 3 „Így szól az Úr: Válassz!”
- 4 Énekeink
- 5 „Et ressurexit tertia die” („Harmadnapon feltámadott!”)
- 5 Bizonyágtételek
- 8 Csak egy perc
- 8 Szeretetszolgálat
- 10 Ifjúsági csoport (Ifi)
- 13 Bodaszőlői események
- 14 Egyháztörténet
- 15 Jó Pásztor Óvoda
- 21 Kálvin Szolgáltató Központ
- 26 „...valóban így vannak-e ezek...?” (ApCsel.17,11c)
- 28 Közelmúltunk örömei
- 30 Anyakönyvi hírek
- 31 Művészetről keresztyén szemmel
- 33 Könyvajánló
- 34 Nyáritábor-2025

Köszönjük, ha adománnyal támogatja a lap folyamatos megjelenését!

Online ígehirdetések: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó hírt hallhatsz!](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó_hírt_hallhatsz!)

Online áhítatok: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss, ne csak nézz!/Futó kockák rólunk](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss,_ne_csak_nézz!/Futó_kockák_rólunk)

Felelős kiadó:

A Hajdúböszörmény Kálvin téri
Református Egyházközség
2025./1. Húsvét
www.hbrefkalvinter.hu

Felelős szerkesztő: Somogyi László **Szerkesztő:** Somogyiné Gyüre Mária

A szerkesztő munkatársai: Bojti Mihályné, Dobó Tímea, Karácsonyi-Kis Lászlóné, Rácz Gábor

Fotó: válogatások

Tördelés és nyomdai szerkesztés: Litográfia Nyomda, Debrecen

Postacím: 4220 Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19.

Telefon/fax: 52/561 325 * **E-mail:** hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu * **Web:** www.hbrefkalvinter.hu

Bankszámlaszám: 10400346-00026767-00000000

Szeretettel várjuk észrevételeit, ötleteit, írásait!

ZSOLTÁROK KÖNYVE 1.

1. Boldog ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székében nem ül;
2. Hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az Ő törvényéről gondolkodik éjjel és nappal.
3. És olyan lesz, mint a folyóvizet mellé ültetett fa, amely idejekorán megadja gyümölcsét, és levele nem hervad el; és minden munkájában jó szerencsés lesz.
4. Nem úgy a gonoszok, hanem, mint a polyva, amit szétszór a szél.
5. Azért nem állhatnak meg a gonoszok az ítéletben; sem a bűnösök az igazak gyülekezetében.
6. Mert tudja az Úr az igazak útját; a gonoszok útja pedig elvész.

„ÍGY SZÓL AZ ÚR: VÁLASSZ!”

(1. Krónika 21,11)

Húsvét hajnala óta Jézus igelése vagy tagadása az emberiség, s benne az egyes ember legnagyobb választása! Az Ő oldalán áll a győzelem a halál és minden lehűző, pusztító tendencia felett, - nélküle viszont létezésünk értelme és célja is örök kérdés marad. Ha visszajött a halálból, ahogy sok száz tanú állítja (1. Korinthus 15,6), akkor nincs miért aggódnunk, hiszen utolsó ellenségünk is legyőzetett! Viszont ha Ő nem él, akkor hazugság áldozatai a keresztyének. Könnyű belátnunk: hogy vajon melyik állítás igaz, az nem választás kérdése. De hogy utána járjak-e, felkutatom-e a valóságot, az már az én döntésem! Aki pedig keres, az talál, s a zörgetőnek megnyitják... (Lukács 11,10)

Talán bennünk is átsuhant már a gondolat, hogy - a hatalmi mámor által egykor megszádlált Dávid királyhoz hasonlóan - mi is csak rosszabbnál rosszabb alternatívák közül választhatunk...

A címben idézett bibliai történet háttéréről tudnunk kell, hogy a népszámlálást Isten nem engedte meg a korabeli izraeli királyoknak, hiszen a nép az Úré és nem a királyé. Csak a valódi tulajdonosnak van joga számba venni a birtokát, s ha kell, ezzel a hatalmát demonstrálni. Dávid mégis elrendelte a népszámlálást...

Amikor emberek a hatalom igézetébe kerülnek, sátni erőterbe jutnak. Ezt olvassuk a történet elején: „A Sátán Izrael ellen támadt, és rávette Dávidot, hogy megszámlálja Izraelt.” (21,1)

A hatalomért mindent kockára téve lesz az ember egészen ördögivé:

Tetteit és szavait egyaránt démoni gyűlölet hatja át. Jól jellemzi Madách a lázadó, mindenre nemet mondó luciferi karaktert: „Nem adhatok mást, csak mint mi lényegem!” (Az ember tragédiája)

A királyt Gád próféta józanítja ki és döbbsenti rá, hogy becsvágya miatt ettől kezdve csak fájó, rossz alternatívák közül választhat: Három év éhínség, három hónap az ellenség kezében, vagy három napig az Úr „fegyvere”, a dögvész pusztít az országban. Dávidnak választania kell...

A bűneset óta, amely minden emberi szívet megmérgezett, mi sem választhatunk tökéleteset, csak több rossz közül a legkisebbet. Tökéleteset ne is keressünk, de szűrjük ki magunkban a gyűlölködőket, a sátni ravaszsággal hazudozókat, akik saját korábbi szavuknak is képesek azonnal ellent mondani, csak hogy kárt okozzanak a másik oldalon állóknak...

Dávid a lehető legjobban választott, mert **Istent választotta**: „Inkább essem az Úr kezébe, mert igen nagy az Ő irgalma. Csak ember kezébe ne essem!” (21,13) Mit mondott ki ezzel? Azt, hogy Isten hatalmas kezébe veti önmagát! Tegyen úgy, ahogy isteni igazsága megkívánja!

E mostani húsvéti ünnepkörünkben is ez a legdöntőbb választás: Az életem fölötti uralom megválasztása! Ez határozza meg a sorsomat, békeségemet vagy békétlenségemet, örömet vagy keserűségemet, földi és örökkévaló létezésem, reménységemet vagy reménytelenségemet. El ne felejtsem, hogy **ez a döntés az emberi élet legnagyobb választása!**

Amikor a Húsvét Ura visszatér a maga teljes uralkodói dicsőségében, akkor egészen nyilvánvaló lesz, hogy kik szavaztak bizalmat Neki, és kik bárki másnak! E választás azért páratlan az emberiség történelmében, mert az egyik oldalon az Isten Fia áll a maga hatalmával, dicsőségével és szelídségével, a másikon pedig ott a világ összes csillogása, hatalmasa és istensége.

Választom-e a Feltámadottat? Megragadom-e hittel, hogy Övé minden hatalom mennyen és földön? Engedem-e, hogy Igéje által uralkodjék a gondolataim, tetteim és szavaim fölött?! Odaállok-e elé, hogy őszintén megkérjem: „Vizsgálj meg Istenem, ismerd meg szívemet! Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess az örökkévalóság útján!” (Zsoltár 139,23-24) Adtál már Neki hatalmat az életed fölött? Vagy még mindig csak távolról követed Őt?

Válassz, kedves Olvasóm, - de ne csak néhány évre! Kormányok, rendszerek jönnek és elmennek, mint a mező virága, elhervadnak, - de akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek - sőt, örökre megmaradnak! „Válaszd hát az életet” (5. Mózes 30,19), Őt, Jézust, aki maga az Élet! (János 14,6) Legyen ez a Húsvét a te választásod!...

Somogyi László
lelkipásztor

ÉNEKEINK

JÉZUS KRISZTUS, ÜDVÖZÍTŐNK

Az énekeskönyvünk húsvéti énekei közül az 509. számú éneket választottam egyszerű dallamvezetése és mondanivalójának tömörsége miatt. Ez eltér a nagyobb hangterjedelmű és halleluját tartalmazó énekeinktől. Korábban a református énekeskönyvben ez nem volt benne, de az evangélikus énekeskönyvek minden kiadásában megtalálható. A dallam és a szöveg írója Luther Márton, a nagy reformátor (1483-1546). A közel 500 éves éneket elénekelve, azon gondolkodtam, hogy a 16. sz. óta, milyen nagy világtörténelmi események zajlottak, hány generáció élt és ment el a „minden élők útján”. Állandó változásban van a világ, de van egy örök és marandó. „Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim soha el nem múlnak.” (Mk. 13,31.) Az evangélium nem változott, ez adott reménységet a 16. században élő embereknek ugyanúgy, mint a 21. században.

Luther életéről, reformátori tevékenységéről többet tudunk, viszont igen keveset énekírói munkájáról. Lutherhez közel állt a költészet és a zene. Alapfokú iskoláiban fiúk kórusában énekelt. Szülei 1498-ban az eisenachi ferencesekhez küldték, ahol zenei, költői nevelésben részesült. Az Erfurti Egyetemen (1501-1505) a latin, a matematikai, csillagászati tárgyak mellett zenével is foglalkozott. Luther felismerte a gyülekezeti éneklés fontos szerepét, ő maga is azért kezdett írni énekeket, mert látta, hogy az anyanyelvű énekekre nagy szükség van. „A szakirodalom negyvenöt olyan éneket tart nyilván, amelynek a szövege vagy dallama kialakításában Luthernek valamilyen köze van. Az életműből harminchat gyülekezeti ének, a többi liturgikus dallam átdolgozása.” (Ecsedi Zsuzsa evangélikus egyházzenész). Énekei személyes hangvételűek, témájuk és műfajuk sokféle. Ez a húsvéti ének 1529-ben jelent meg először. 3 tömör versszakba van sűrítve a Húsvét öröme.

1. Jézus Krisztus, Üdvözítőnk, Haláltól megmentőnk,
Életre támadt: Dicsérjük jó Atyánkat!
Jézus, irgalmaz nekünk!

2. Néki semmi bűne nem volt, S vétünkért ő lakolt.
Békénknék ára Ártatlan, szent halála.
Jézus, irgalmaz nekünk!

3. Élet, halál Ura ő már, Menedék, sziklavár.
Száll öröme: Miénk az örök élet!
Jézus, irgalmaz nekünk!

Jézus Krisztus feltámadt a halálból, üdvözítőnk, megmentőnk (1. vsz.). Ő a szent, ártatlanul meghalt bűneink miatt, hogy mi békességet nyerjünk (2. vsz.). Élet s halál Ura, de örülhetünk, mert az Ő érdeméért miénk az örök élet (3. vsz.). Az ének minden versszaka felkiáltással zárul: „Jézus, irgalmaz nekünk!” A „leis” énekek csoportjába tartozik, amelyek olyan népelemek, melynek az utolsó sora Kyrie eleison! (Uram irgalmaz!) Az ének dallamán felismerhetőek a gregorián eredetű nyomok, régi egyházi hangsorból (dór) építkezik. 4 szövegsorból áll, amelyek változó hosszúságúak. Az éneknek van énekkari feldolgozása is, szerzője S. Scheidt. A Luther által írt húsvéti ének a változhatatlan evangélium örömeztetését fogalmazza meg, így időtálló és marandó.

Felhasznált irodalom: Ecsedi Zsuzsa (szerk.): Énekkincstár, Evangélikus énekeink kézikönyve. Luther Kiadó, Budapest, 2017. 53. old., 288. old.

Karácsonyi-Kis Lászlóné Ibolya

„ET RESSUREXIT TERTIA DIE”

Talán sokan ismerik Pilinszky János *Harmadnapon* című versét, amelynek utolsó sorát idéztem. A latin mondat jelentése: „Harmadnapon feltámadott!”.

Már ez a kicsiny mondat is magában hordozza, a mi hitünk és üdvösségünk lényegét: a mi Istenünk nem a holtak Istene, hanem az élőké! Olyan Urunk van, aki legyőzte a halált és az övéinek váltságot szerzett. De amikor a húsvéti történetet halljuk, ott állunk-e az üres sírnál?

Ha a mai, rohanó világ emberének kellene megfogalmaznia a húsvét lényegét, akkor három szót mondana: „Locsolkodás, kirándulás és a nyuszi.”. A lényegtelen dolgok túlnőtték az ünnepet, és ezekre komoly üzlet, és iparágak épültek. Idő közben pedig eltűnt a Húsvét főszereplője, a feltámadott Krisztus. A mai anyagi világunk nem kell Jézus, csupán az Ő nevével fémjelzett ünnepek, - gondoljunk csak a karácsonyi nagy ajándékvásárookra. Ha az Istent kiszakítjuk az ünnepből, akkor az elveszíti a szentségét és csak egy üres báb lesz, amit látszatszeretettel bélelünk ki.

Sokan szokták mondani, hogy az ünnep után mennyire fáradtak a nagy sütés-főzés miatt. A keresztyénség ünnepei leegyszerűsödtek családi összejövetelekké. Sajnos mi, mai keresztyének is ilyen hangulatban „tudjuk le” az ünnepeket. Úgy érzem jogos János apostol feddése, amit a szárdiszi gyülekezethez intéz: „Tudok cselekedeteidről, hogy az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy.” (Jel 3, 1). A mai világ lelkiileg megnyomorította az embert, mindenki csak a gondjait és a problémáit látja. A Nagypéntek sokszor eltakarja a feltámadást, talán azért mert tulajdon szomorúságunk és szenvedésünk körül forog a világunk, és Jézus nem lesz több, mint a szenvedésünk „szimbóluma”. Pedig a Húsvét lényege: Élő Urunk van! És: örvendezve kell várni az Ő visszajövetelét!

Ne csak álljunk a golgotai keresztnél, mint akkor a sok járókelő, akik a kivégzés után hazamentek és nem foglalkoztak tovább a dologgal, hanem menjünk együtt az asszonyokkal, vagy fussunk együtt a két tanítvánnyal az üres sírhoz, és lássuk

meg: a mi Urunk él, legyőzte a halált és megváltott bennünket! Az orosz nyelvben a *vaszkraszénnye* (vasárnap) szó azt jelenti: feltámadás-nap, ezzel is utalva arra a napra, amikor Jézus feltámadt. Ez a nap lett a keresztyének számára az Úr napja. Tanuljunk ebből a nyelvi jelenségből, és érezzük át azt, hogy minden vasárnap a Feltámadás napja, hiszen nincs is attól felüdítőbb érzés, mint amikor együtt a templomban, hétről hétre dicsőítjük a mi Urunkat, és az Ő megváltó munkáját.

Adja Isten, hogy ezen az ünnepen, és akár minden vasárnapon, a feltámadásba vetett hittel, és a szabadulásban hívő lélekkel énekeljük az 501. dicséretet: „Krisztus feltámadott, Kit halál elragadott; Örvendezzünk, vigadjunk, Krisztus lett a vigaszunk. Halleluja! Ha ő fel nem támad, Nincs többé bűnbocsánat, De él, ezért szent nevét, Zengjük ő dicséretét. Halleluja!”

Rácz Gábor

BIZONYSÁGTÉTELEK

ELHANGZOTT FEBRUÁR 28-ÁN A GYÜLEKEZETÜNKBEN, FIATAL ANYUKÁK KÖRÉBEN, AZ ANYAVÁR-LAK ÖSSZEJÖVETELÉN

Életemnek arról a szakaszáról szeretnék beszélni, amikor fordulóponthoz érkezett, mert újból visszatértem az Úrhoz és az Ő megváltott gyermeke lettem. Bizonyoságtételelem elején hálásan emlékszem vissza azokra a hívő testvéerekre, akik nincsenek már közöttünk, de ima háttérrel jelentettek a számomra. Jelenleg is vannak gyülekezetünkben olyan testvérek, akik szintén imádságban hordoztak és részesei voltak az eseményeknek. A bevezetőmben szeretném megosztani azt, hogy a Kálvin téri gyülekezethez már gyermekkoromban is kötődésem volt,

mert a bátyámmal időnként eljártunk a gyermekórákra. Amikor a konfirmáció ideje eljött, többen le is konfirmáltunk az osztálytársaimmal. Lovas Márton tiszteletes úr készített fel bennünket. Sajnos ez a konfirmáció nem volt meghatározó az életemben. Később fájó szívvel vallottam meg az Úrnak az én felületes odaszánásomat és bűnbánattal tettem fel a kérdést: Uram, miért választottál ki, érdemtelenül engem? A kérdésre akkor kaptam meg a választ, amikor megértettem az ígéből, hogy „...kegyelemből van üdvösségetek hit által és ez nem töltekek van: Isten ajándéka

ez, nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.” (Ef. 2,8.) Elkerültem egy debreceni középiskolába, majd a Nyíregyházi Főiskolára, ahol megismerkedtem a férjemmel. Ezekben az években Istentől távol voltam/voltunk. Az esküvőnk is csak polgári szertartás szerint történt (1975-ben), pedig a férjem szülei szerették volna a templomi esküvőt is. Megszülettek a gyermekeink: Anita (1976) és Diána (1981). Zajlott a mindennapi életünk. A férjem a Veress Ferenc Szakképző Iskolában, én pedig előbb a zeneiskolában, később a főiskolára kerülve óvodapedagógus hallgató-

kat tanítottam. Gyakran családotól hazalátogatunk a férjem szüleihez Porcsalmára. Itt érkezett el életemben egy olyan pont, ami felejtethetlen maradt. Egy látogatás alkalmával a mama megkérdezte tőlünk: „Nem megyünk-e el velük a templomba?” Emlékszem a gondolataimra, habozásomra, mert már legalább 15-20 éve, hogy Isten nélkül éltünk. A gyerekeink alsó és felső tagozatosok voltak. Végül is igent mondtunk és elmentünk az istentiszteleti alkalomra. Én akkor és ott, úgy éreztem magam, mint a tékozló fiú, aki elhagyta az atyai házat és most tért vissza. Bennem olyan mély érzelmeket váltott ki, hogy sírással küszködtem és legszívesebben az utolsó padba ültem volna. Tudom, hogy ez a Szentlélek munkája volt, mert onnantól kezdve vágytam a gyülekezetünkbe. Eljártunk a férjemmel és a gyerekekkel, hallgattam az ígét, de sok mindent nem értettem. Buzgón kerestem az Urat, még a Heidelbergi Kátét is szerettem volna újból megismerni. A Duna partján egy családi üdülésünk alkalmával (!) kezembe vettem és olvastam, melyből megragadott egy íge: „Éppen ezért meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi a Krisztus Jézus napjára.” (Fil. 1,6) Ez olyan boldogsággal töltött el, hogy „repülni tudtam volna”. Majd az egyik vasárnapi istentisztelet után egy testvér megszólított, hogy nem mennék-e el vele egy csendeshétre. Hát ez nagyon meglepett! 2 nap gondolkodás után úgy döntöttem, hogy részt veszek Biatorbágyon ezen a csendeshéten. (1991. júl.) A hét igeszakasza, amit Liza néni napról napra magyarázott az Ézs. 42, 6-9. versei voltak. Csodálatos ígérettel kezdődik. „Én az Úr, hívtalak el igazságban és fogom kezdetet...” (6. vsz.) A hét közepén érkezünk a 8. versszakhoz: „Én vagyok az Úr, ez a nevem, nem adom dicsőségemet másnak, sem dicséretemet a bálványoknak.” (8. vsz.) Elhangzott, hogy az ember életének milyen bálványai lehetnek. Mindaz, ami az életében fontosabb Istennél: a gyerekei, a házastársa, a munkája, a karrierje, sőt önmaga is lehet bálvány. A beszélgetések során szembesültem az addigi életemmel, Isten rámutatott,

hogy mi az én életemben a bálvány. Akkor végeztem el a Kossuth Egyetemen a Pedagógia egyetemi szakot és tudományos munkára készültem, amit el is vártak tőlünk. Sírva kellett belátnom, hogy eddig a magam útját jártam és a család a háttérbe szorult. Nem volt könnyű kimondani, hogy Uram legyen meg a te akaratod. Hazaérkezve a férjem és a 2 lányom nagy boldogsággal fogadtak, feldíszítették a házat, kiírva az ézsaiási Ígét. Minden reménytelinek látszott, az első szeretet tüze égett bennem. Egy hónap múlva azonban nagy próbát kaptam. Úgy jött, mint derült égből a villámcsapás. Azt tapasztaltam, hogy görcsöl a lábam, alig tudok menni. Az orvosi vizsgálatok érszűkületet állapítottak meg a jobb lábamban. Nagyon nehéz időszak volt ez számomra. Ha leültem zsibbadt, ha mentem görcsölt, kerékpározni nem tudtam. Hogyan fogok tanítani? A gyermekáldásról fájó szívvel lemondunk, de Isten tervében más volt. Azt vettem észre a nyár elején, hogy valószínű terhes vagyok. Hogyan tovább, szedhetem a gyógyszert? Korábban a háziorvosom igen sötét képet festett egy esetleges terhesség esetén. Elmentünk egy csendesnapra, (Vámospércs 1992.) ahol egy hívő radiológus orvos is szolgált, tőle kértünk segítséget, tanácsot. Ő készségesen felajánlotta, hogy másnap, menjünk el vizsgálatra a Klinikára, mert ügyeletes lesz és „véletlenül” az érsebész kollégája is. Ez pontosan a 39. születésnapomon, egy vasárnap történt. Ott először megállapították a 6 hetes terhességemet, az érsebész pedig terheléses vizsgálat után kijelentette, hogy nincs érszűkületem. Nagyon hihetetlenül hangzott, mert ellenőrzésre jártam a Kenézy kórházba és 3 különböző orvos diagnosztizálta az érszűkületet. Bár a tüneteim továbbra is ellentmondtak ennek a szakvéleménynek, mégis azt gondoltam, hogy Isten el tudja venni ezt a betegséget. Napok teltek el, amíg feldolgoztam szívemben az örömhírt, de hittel vettem. A történetem itt happy and-el be is fejeződhetne, de újabb próbák vártak rám. Elkezdtem a tanévet terhesen, de kinyílt előbb a külső, majd a belső méhszáj, így bekerültem a kórházba. 2 hónap szigorú fekvés

után, Isten kegyelméből majdnem a kiírt időre született meg Zakariás fiúnk. (akkor már 40 éves voltam) Boldog időszak következett el az életünkben. Kerestük Isten akaratát, éppen ezért kezdett nyugtalanítani egy íge, amelyet egyházi esküvőnkön kaptunk 1991. január 31-én: „Gondol ránk az Úr meg fog áldani, megáldja Izráel házat, megáldja Áron házat. Megáldja azokat, akik félik az Urat, a kicsinyeket, a nagyokkal együtt.” (Zsolt. 115, 12-13.) Nagy gyerekeink voltak és egy kicsi. Miért szerepel itt többes szám? Mi az Úr terve velünk? Elmentem újból egy csendeshétre, és lelki-beszélgetést is kértem. Bölcs tanácsot kaptam: Imádkozzunk együtt a férjemmel és kérjük ezt el Istentől. A csendeshétről hazatérve 2-3 hét múlva, már jelei voltak a terhességnek (émelygés, hányinger). Kiderült, hogy én még vívódtam, de Isten már cselekedett. „Mielőtt kiáltanak, én már válaszolok, még beszélnek, én már meghallgatom.” (Ézs. 65,24) Isten sokszor próbálja meg a hitünket. Noémivel való terhességem során is volt egy ilyen helyzet. A 16. hét után kiderült, hogy a vérvétel eredményében a HCG szint a normális értéknek a háromszorososa. Mennünk kellett genetikai vizsgálatra, ahol a magzatvízvétel lehetőségét ajánlották föl nekünk. De nemcsak ajánlották, hanem akarták! Sírva mondtam, hogy ha Istentől 3 egészséges gyermeket kaptunk, akkor ezt a negyediket is elfogadjuk, ahogyan Ő adja. Nagyon nehéz szívvel mentünk haza, de megkértem a gyülekezetből néhány testvért, imádkozzanak értünk, mert ennek a lelki terhét nehezen tudom elhordozni. 2 hét múlva vissza mentünk a Genetikára a korábbi vérvétel eredményéért. A doktornő megkérdezte: Hogy vagyok? Már nem sírok - válaszoltam. „Ne is sírjon, mert teljesen jó az eredmény!” Azt a boldogságot, megkönnyebbülést és hálát, amit átéltem, nem lehet elefelejtani! Azt mondtam: ettől szebb karácsonyi ajándékot nem is kaphattam volna az Úrtól! 42 éves voltam, amikor Noémi egészségesen megszületett 1995-ben.

2003-ban, a két nagyobb lányunk férjhez ment. Addig kétgenerációs családként éltük a minden-

napjainkat, 2 nagyobb és 2 kisebb gyermekkel. A gyerekeket hitben neveltük, sokat szolgáltunk a gyülekezetben. Továbbra is támogatjuk,

segítjük gyermekeinket, unokáinkat, sőt általuk mi is formálódunk. Edigi életünk során sok örömben volt részünk, de próbatételben is, amit

elfogadtunk az Úr kezéből. Hálásak vagyunk az Úr Jézus kimondhatatlan szeretetéért, kegyelméért.

Karácsonyi-Kis Lászlóné Ibolya

„KICSODA HENGERÍTI EL NEKÜNK A KÖVET?” - AVAGY EGY MEGHALLGATOTT KÖNYÖRGÉS

Aldás, békesség! Arról szeretnék az olvasóknak bizonyosságot tenni, amikor életünk egy próbákkal szegélyezett időszakában Isten kegyelmébe vett minket, hordozott, megsegített, megtapasztalhattuk jelenlétét, vezetését, hatalmát. Kapcsolódik a húsvéhoz is, valahol ott kezdődött - a győztes élet ünnepén, 2020-ban, Covid idején. Nagyon hosszú történet, az újság hasábjaira nem is fér el minden. Életem legszebb húsvétja volt ez, annak ellenére, hogy a pandémia miatt mindenki elszigetelve volt másoktól. Ez volt az első olyan egyházi ünnepünk, amikor mindenki a saját otthonában vett úrvacsorát, és persze tv készülékek, vagy internet előtt hallgattuk az istentiszteleteket is. Nekem/nekünk mégis különös boldogságunk volt, hiszen aznap tudtuk meg, hogy nagycsaládosok leszünk, szívem alatt hordozom harmadik gyermekünket. Mindhárom gyermekünk érkezését csodaként éltem meg egyébként, meg nem érdemelt ajándékként gondolva rájuk. Itt különleges volt az összecsengés, hogy az Életet ünnepeljük Krisztus győzelme által, s lám, én is hordozhatok egy új életet az Ő kegyelméből. Különösen megindított a húsvéti istentiszteleten Bogárdi Szabó István püspök úr igehirdetése, ami amolyan rhémaként, személyes üzenetként szólított meg engem. „És korán reggel, a hétnek első napján a sírbolthoz menének napfelköltekor. És mondják vala maguk között: Kicsoda hengeríti el nekünk a követ a sírbolt szájáról? És odatekintvén, láták, hogy a kő el van hengerítve; mert felette nagy vala.” Márk 16:2-4 Éreztem, tudtam, hogy nekem szól, bár akkor még nem tudhattam, hogy mi fog még ránk várni. A „nagy kő” a várandósságommal kapcsolatban, pontosan a 13. gesztációs héten gördült elénk - ami-

kor általában a kritikus első trimeszter után fellélegeznek az anyukák, hogy minden rendben. Nekem ekkor lett egy nagy haematómám, ami egy óriási vérzéssel járt. Annyira ijesztő volt, hogy szinte biztos voltam benne, hogy elvetéltem. Aztán mégis jött a jó hír: erősen ver a kicsi szíve! Leírhatatlan érzés volt. Persze itt még nem kecsegtettek semmi jóval. Hozzáteszem: később sem kaptam semmilyen reményteljes biztatást. Tulajdonképpen az orvosok előtt is kicsit rejtély ez a haematóma: nem tudni, hogy mi okozza, nincs rá gyógyszer. Van, akinél gond nélkül felszívódik, van, akinél kimossa a magzatot. Két hetenként hívtak kontrollra. Vagy megmarad a gyermek, vagy nem. Ez idő alatt volt, hogy nagyobb lett a haematóma annak ellenére, hogy az orvosok javaslatára végig feküdtem. Elég hosszasan... Ez a hosszú idő mellett, hogy bizonytalanságban, sokszor félelemben, aggodásban telt, más terhek hordozására is várt. Férjem nagynénje váratlanul meghalt, akinek a temetésére nem lehetett elmenni a covid miatt. Szeretett apósom rákos betegségéből fakadó állapota is rosszabbra fordult, végül őt is magához szólította az Úr. Volt vérnyomás problémám, pánikrohamom, nem tudtam részt venni a barátnőm esküvőjén. Nem emelhettem, két meglévő gyermekemet sem vehettem fel (ekkor 2 és 4 évesek voltak csak). Volt olyan időszak, amikor ijesztően keveset mozgott a kicsi, kattogó csontjaim lettek, a 31. héttől pedig nagyon erős jósló fájásaim voltak (a szülés látencia szakaszában nem voltak olyan erős fájások). Agyi cisztákat is láttak az ultrahangon a kicsinél (ezek később felszívódtak-SDG!). Aztán Ábriska egy bélfertőzés miatt kiszáradás gyanújával kórházba került. A családban több valakin kellett Covid tesztet is csinálni. A

kórházak (hogy hol lehet szülni) és azok protokolljai is állandóan változtak. Egyébként is hajlamos vagyok a szorongásra, így valóban megterhelő volt ez az időszak.

Ugyanakkor, ha ezeken nem visz át minket az Úr, nem is tapasztaltuk volna meg a közelségét és az Ő nagyságát. Ahogy egyik énekünk mondja: „...az Úr mindent oly szépen intézett! :/: Sasszárnyon hordozott, vezérelt, bajodban védett./ Nagy irgalmát Naponként tölti ki rád:/ Áldását mindenben érezd.” (Ref. Én. 249./2.) A legnehezebb helyzetekben is éreztük, hogy tart és segít minket. Pl.: mikor kimondták az orvosok, hogy apósomnál itt a vég, férjem és testvérei úgy indultak el Székelyföld felé, hogy nem lehetett tudni, hogy átmehetnek-e egyáltalán a határon. Mire odaértek, a hírekben bemondták, hogy megnyílnak a határátkelők. Az utolsó napokat együtt tölthették - óriási kegyelem! Vigasztalásul ezt az ígét kaptuk halála előtt: „Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik fáradtak vagytok, és terhek alatt görnyedtek: én felüldítelek titeket!” (Mt. 11:28.) Hisszük, hogy Isten valóban felüldítette őt. Csodálatosan éltem meg azt is, hogy beszélő Istenünk van. Ennyi naprakész, szívre beszélő ígét (sajnos) se előtte, se utána nem kaptam. Ki is írtam ezeket mindig, visszaolvasva is megdöbbsen Isten hangja. Pl. amikor volt a vérzés napja, ez volt az íge: „Mily nagyok az ő jelei, mily hatalmasok csodái! Az ő királysága örök királyság, és uralma megmarad nemzedékről nemzedékre!” (Dán. 3:33.) Vagy „Azt mondom neked, bár csupa vér voltál: Maradj életben!” (Ez. 16:6) „Ne félj és ne rettegj, mert az Úr, az Isten, az én Istenem veled van. Nem hagy el és nem fordul el tőled.” (1 Krón. 28:20) „Éppen így menyeyei Atyátok sem akarja, hogy csak egy is elveszen e kicsinyek közül.”

(Máté 18:14.) Aznap, amikor eltűnt a haematóma, ezt olvastam: „Boldog ember az, aki a kísértés idején kitart, mert miután kiállta a próbát, elnyeri az élet koronáját.” (Jakab 1:12.), illetve: Zsolt. 116:1-19. Nem írom le a hosszúsága miatt, de ki lehet keresni. De aznap ez is egy áhítatos könyv ígéje volt: „Jelentették Dávid királynak, hogy megáldotta az Úr Óbéd-Edóm háza népét...” (2 Sám. 6:12.) Igazán nem kellett volna meglepődnöm, hiszen előző nap ez volt az ige: „Mert behegesztem sebedet, és csapásaidból meggyógyítalak - mondja az Úr.

(Jer. 30:17) Rengeteg üzenet jött. Éppen ezért ezzel az igével adtam hírül november végén lányunk születését, hogy: „Boldog, aki hitt annak beteljesedésében, amit az Úr mondott neki!... Nagy dolgokat művelt velem a Hatalmas, szentséges az ő neve! Irgalma nemzedékről nemzedékre száll, mindazokra, akik félik őt.” (Lk. 1:45, 49-50) Tényleg nagyon hosszan tudnám még sorolni. Szülés napján megint elolvastam azt a húsvéti ígét, amit kaptam. Valóban milyen csodálatos, hogy ahogy bármilyen felettébb nagy kő akadályoz minket, Ő el

tudja hengeríteni, amíg felé tartunk. Mi még nem tudjuk a megoldást, de Ő már meg is cselekedte. Minden kegyelem. Hát így született meg közénk ajándékkul Bíbor Bejkénk. Nevét sem véletlenül kapta. A bíbor szín nem csak élete hajnalán volt meghatározó, hanem Krisztus vére által szerzett örök életet is eszünkbe juttatja, reménység szerint ő is várományosa lehet. Győzött az élet Krisztusban, halleluja!

Királyné Bertalan Hajnalka

CSAK EGY PERC

KI A FELELŐS?

OLVASANDÓ: 2.MÓZ. 13,17–14,9.

Gondolkodó embernek eszébe juthat: Többször is azt olvastuk itt, hogy az Úr keményítette meg a fáraó szívét, ezért fordult újra Izrael ellen. De akkor vajon felelős-e a bűneiért? Nem mondhatja-e majd az utolsó ítélet napján: Uram, te tettél ilyen né, én csak végrehajtottam a dolgokat!

Először is: a Biblia leírói nagyon jól tudtak valamit: Isten abszolút szuverén. Vagyis Ő az, „aki mindent saját akarata és elhatározás szerint cselekszik.” (Ef. 1,11) Más szavakkal: Isten elé kerül előbb minden, ami minket

ér, tehát megengedő akarata nélkül nem történik velünk semmi sem!

Isten abszolút uralma félelmetesnek tűnhet, pedig óriási vigasztalás! Egy végtelenül bölcs és szerető Isten tartja kezében az életünket! (Ján. 3,16) Halleluja!

Másodszor: számunkra nem kiszámíthatóan, de mégis valóságosan lehetőségeket készít a megtérésre! (Jób 33,29) A fáraónak eleve óriási esélye volt erre, merthogy Mózes által Isten üzenetét hallhatta.

Te most ugyanezt éled át a JóHírmondó segítségével. S az Úr

Jézus váltságáhalála óta, amikor az Isten Igéje beszélni kezd, mindig ezzel kezd: „Ma, ha az Ő szavát halljátok, meg ne keményítsétek a szíveteket!” (Zsid. 3,15) „Én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bővítködjének.” (Ján. 10,10) Soha ne feledd: Ő hatalmas és büngyűlő Úr, de senki sem szeret téged jobban, mint Ő! Gondolj a Nagypéntekre és a Húsvétra! Miat-tam, helyettem és érettem történt a kereszthalál...

*Somogyi László
lelkipásztor*

SZERETETSZOLGÁLAT

ROKONOK MEGLÁTOGATÁSA

„Az isteni szeretet türelmes és jóságos... nem a maga hasznát keresi...” (1.Kor 13,4 -7.)

Igen, ők a családon belüli, vér szerinti ismerősök. Mióta Hajdúböszörményben élek, több lehetőségem van őket is meglátogatni. Van, aki felül van a 80 éven és nehezen mozdul ki. Szívesen felkeresem, mivel el tudunk beszélgetni. Szóba kerül a Biblia, Istenben való reménység. El-elmondom neki az Úrral való megtapasztalásaimat. Ő őszintén

megmondta, hogy nem tud hinni, de nyitott a lelke. Reménykedő szívvel imádkozom érte.

A másik rokonom, reményvesztett ember. Két éven belül elvesztette a menyét és a fiát is. Mivel nem lát olvasni, meg szeretném ajándékozni modern hangfelvétel által egy néhány prédikációval. Remélem, hamarosan sor kerül rá.

Fel –felkeresem, aki velünk szembe nőtt fel és unokatestvérem. Ő is csak moped járművel tud közlekedni, így otthonában hallgatja meg az Istentiszteleteket, egyházi műsorokat. Örül, ha beszámolok neki a friss egyházi eseményekről és hitbeli dolgokról.

Ellátogatok idősebb lelki testvérekhez is. Az egyik testvérnő szomorúan

fogadott a napokban, hiszen beteg veje halálhírére értesült. Ottlétem során el tudtunk beszélgetni és az Igét is elolvastam részére. Ezután imádkoztunk és hálát adtunk az Úrnak, hogy megvigasztalta őt a mi Urunk.

Van olyan testvér, akihez szinte naponta bejárok, ügyeit intézem, vásárolok részére, stb. Hetente imádkozunk is nála. Ez a gyakorlat felemelő: „Aki mást felüdít, maga is felüdül...”

(Péld.11,25) Van olyan eset is, hogy pl. utazásom során beszédbe elegyedik valakivel. Ilyenkor van lehetőség szólni az én Megváltómról, a vele való életemről.

Arra is van példa, hogy a gyülekezetünkben leszek figyelmes eddig ismeretlen embertársakra. Így barátokztunk meg egy újabb házaspárral is. Azóta tartjuk a kapcsolatot. Úgy érzem, rám bízta őket az Úr Jézus.

Van az Ige: „Ez a szeretet soha nem

fogy el.” (1.Kor. 13,8)

Újra- és újra kitartásra buzdít az Úr, a szeretet-szolgálat is ebből táplálkozik. Tenni, tenni, amíg lehetőséget kapok!

Erre biztatom a Kedves Testvéreket és Olvasóinkat is.

Testvéri szívvel:

Dienesné Erzsébet

BETEGEK LÁTOGATÁSA

„Beteg voltam és meglátogattatok... mondok nektek, amennyiben megcselekedtétetek ezt akár csak egygel is az én legkisebb atyámfiai közül, énvelem cselekedtétetek meg.” (Mt. 25,36.40.)

Ha jól belegondolunk, mindnyáján beteglátogatók is vagyunk, mert ha a közvetlen családi rokonságban valaki megbetegszik, szeretettel meglátogatjuk őket, fizikailag is támogatjuk felgyógyulásukban, imádkozunk értük. Gyülekezetünkben többen vagyunk - kb. 10-15 fő -, akik nem csak családtagokat látogatunk, hanem közösségünk bármely tagját, személyesen vagy telefonon keressük meg. Természetesen, ha valaki nem kéri a látogatást, mert ilyen is van, annál inkább imádkozunk érte és szereteteiért.

Sajnos az előző generációból, akik betegeket is látogattak, már alig vannak közöttünk, mert 90 fölöttiek pl. Nagy Ferencné Lenke néni, aki a korábban beosztott lelkészünk volt a középkerthi gyülekezetben szolgálva. (Feri bácsi vezető lelkészünk volt hosszú éveken át.) Bertalan Juliska testvérünk, aki áldott gyermekmunkát végzett, jelenleg a Baptista Idősek Otthonában van.

A feleségemmel együtt látogatunk házaspárokat, de külön is egyedül élőket, a böszörményi Idősothotokban, Debrecenben, kórházakban, családi otthonokban egyaránt.

A csoportunknak korábban rendszeres biblia-órája volt Szabó Sándor ny. lp. vezetésével. Mostanában egyéni kezdeményezésekkel házi összejöveteleket tartunk, emellett a be-

teglátogatói biblia-órákat továbbra is folytatni szeretnénk.

A korábbi látogatások közül felidézek néhány esetet a közelmúltból. Az Idősek Otthonaiban szívesen fogadnak bennünket. Különleges volt a legutóbbi találkozásunk a Kálvin János Szociális Szolgáltató Központban lakó idős testvérekkel. A járványhelyzet miatt csak a folyosón fogadhattak a látogatás alkalmával. Ott kezdtünk el énekelni. Ezt hallván, a többi szobából már saját énekeskönyvvel jöttek kifelé a lakók, így csatlakoztak a kis csoporthoz. Karácsony előtt örömmel fogadták azt, amikor a feleségem hegedűvel kísérte a lelki énekeket és így bátorítottuk egymást, az Úrban való hitünket kölcsönösen megerősítve! Legutóbb a Fazekas Gábor Idősek Otthona közelében járva, összetalálkoztam az egyik bentlakóval az utcán, (akit látogatók), amint gyalogosan közlekedett. Félre

téve minden eltervezett tennivalót, elkísérhettem a keresett céljához és vissza az Otthonba. Közben megosztottuk az aktuális tapasztalatainkat, mindennapi eseményeket, de főleg ő. Így derült ki, hogy a szobatársai felé komoly szolgálatot végez minden nap, amivel az ápolók munkáját jelentősen segítheti. Ő maga is hitet és embert próbáló terheket hordoz nap, mint nap, de felfelé néz és megkapja a mindezekhez szükséges erőt.

A gyengébbek támogatása kedves Isten előtt. Ezért bátorítunk és buzdítunk mindenkit erre a szolgálatra: „...mert, aki mást felüdít, maga is felüdül.” (Péld. 11,25.)

Legyen áldott az Úr neve mindezekért !

Karácsonyi-Kis László

MISSZIÓS SZERVEZETEK

MAGYAR REFORMÁTUS SZERETETSZOLGÁLAT MENEKÜLTSSZOLGÁLAT

MAGYAR REFORMÁTUS
SZERETETSZOLGÁLAT

A Magyar Református Szeretetszolgálat Menekültszolgálatunka elkötelezetten segíti a hazánkba érkező menekültek életét, társadalmi beilleszkedését. Klienseink között a háború elől hazánkba menekülő ukrán állampolgárok, üldözött

keresztények, valamint a harmadik világ országaiból érkező állampolgárok is megtalálhatóak.

Szolgáltatásaink között az egyéni és csoportos szociális munka széles spektruma megtalálható, mint például magyar, mint idegen nyelv

oktatása, lakhatási támogatás, jogi tanácsadás, közösségi programok, mentorálás.

Forrás: <https://jobbadni.hu/mmia/menekultszolgalat/>

szerkesztő

IFJÚSÁGI CSOPORT (IFI)

KÁNTÁLÁS A KÁLVIN JÁNOS REF. SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONTBAN

Az Úr kegyelméből 2024. december 20-án az ifi néhány lelkes tagjának lehetősége nyílt advent alkalmából a Kálvin otthon lakóit énekszóval köszönteni. A kántálás lehetőségét Rác Gábor lelképásztor tette lehetővé, és bár a hír váratlanul ért, örömmel vállalkoztunk erre a feladatra. A kántálás a karácsony örömét és békéjét hivatott megosztani, és gyakran az Úr Jézus születését ünnepli. Az énekek kiválasztásánál tehát gondosan ügyeltünk arra, hogy azok jókívánságokat közöljenek és Krisztus születésére mutassanak. Végül a következő énekekre esett a választásunk: Adventi hírnök, Jöjj népek megváltója, Dicsőség mennyben az Istennek, Pásztorok, pásztorok..., Mennyből az angyal..., Betlehem, Betlehem a te határidbba...

Örömmel tapasztaltuk, hogy az ismerős dallamok hallatán a jelenlévők is bátran dúdolták velünk az énekeket. Hiszen a kántálás egyszerre szól a hagyománytisztelő és az ünnepi hangulat megéléséről, azonban összeköti a különböző generációkat, és ez volt a fő célunk. Hálásak vagyunk a vendégszeretetért és reméljük más-kor is lesz erre lehetőségünk!

Cselei Magdolna

PÉCELI IFJÚSÁGI HÉTVEGE

2025. 03. 21-e és 23-a között került megrendezésre Pécelen a Biblia Szövetség által szervezett ifjúsági hétvége. A hétvége fő témája a háború volt keresztény szemszögből, bibliai alapokon. A kezdő áhítatot Sipos Aba Álmos református lelkész tartotta „Van-e értelme a háborúnak?” címmel. A téma megalkotásához elsőnek azt szükséges megértenünk, hogy Isten tervében, a teremtésben nem volt része a háborúnak, ez a bűnnek következménye. Isten a békesség Istene, ezt mi sem bizonyítja jobban, mint a Szentháromság egysége. A háború bár értelmetlen, Isten ezt is az eszközévé tudja tenni, sőt a Bibliából azt látjuk, hogy az Úr a saját népe ellen is használja a háborút. Nekünk, Isten gyermekeiként a békességre kell törekednünk, hiszen „Boldogok a békességre igyekezők, mert ők Isten fiainak nevezetnek.” (Mt. 5:9) Nem elég csak békeszeretőknek lennünk, hanem a saját környezetünkben a tőlünk telhető módon békességszerzőknek is kell lennünk. Fontos feltétele ennek az, hogy Istennel is kibéküljünk és békességben legyünk. A békességmunkálás Isten szolgálata.

Az áhítat után a szervezők ismerkedős játékokat hoztak, mindemellett szabadprogram keretein belüli játékkal is megismerhettük más ifik tagjait.

A szombati előadást Mészáros László tábori püspök tartotta, aki beszámolt a katonaságban eltöltött napjainak tapasztalatairól, az ott átélt nehézségeiről, bizonyosságot téve arról is, hogy ő hogyan élte meg Isten

szeretetét a mindennapokban. Ezek után kerekasztal beszélgetésben vალა-szolta meg az erkölcsi dilemmáinkat és felmerülő kérdéseinket Sipos Aba Álmos, fivére, Sipos Ajtony Levente soltadvadkerti református lelkész, valamint Mészáros László. Olyan kérdésekkel foglalkoztak, mint: a kötelező besorolás elől elmenekülhetünk-e a hazánkból, vagy hogy gyilkosság-e háborúban az ölés? Nekünk, keresztényeknek Krisztusban van reménységünk, mert „Akár élek akár halok, a Krisztusé vagyok.” (Heidelbergi Káté 1. kérdés válasza) Azt is fontos tudomásul vennünk, hogy nem mindenkinek adatik ugyanakkora felelősség. A katonának a számára kiadott parancsot teljesítenie kell, ezért a felelősség az utasítást kiadó parancsnoké. De attól még, hogy nem a kiskatonáé a felelősség, a tette által saját magá-

nak is okozott (lelkiismereti) sebeket nem tudja kikerülni.

Szombat este még két bizonyosságtételt is hallhattunk. Nagy Zoltán kárpátaljai testvérünk arról tett bizonyosságot, hogy hogyan vezette a kitörő háborúban Isten és hogy a békétlenségben is milyen békét kapott az Atyától. Nagy Andrea bizonyosságtételében arról beszélt, hogy a munkájában hogyan tapasztalta meg Isten vezetését és készítette el az Úr számára a legjobbat. A programokat megelőzően jellemzően hangszeres kíséretű énekekkel dicsértük az Urat, amelybe az énektanulás is beletartozott. A hétvégét úrvacsorás istentisztelettel zártuk a Péceli Református templomban.

Magi Sarolta, Gajdán Viktória

„ÉLET, VAGY ÉLET?”

Élet, vagy ÉLET? Ez a kérdés sokszor megfordul a fejemben. Talán ha megkérdeznék egy nem keresztény embert, azt válaszolná, miért kérdezek butaságot, hisz a két szó ugyanaz és mind a kettőnek egy jelentése van. Sajnálom testvérem, de el kell szomorítsalak, mert nincs igazad!

Ne magát a szót nézzük, a nyelvtani hibát, vagy bármi mást, hanem a tartalmat. Minden szó értéke a tar-

talmon múlik. Az életnek két fajtája van. Az egyik, az „élet”, amelyet az evilági, vagyis a földi életnek tekintünk. A második pedig az „ÉLET”, amely a mennyei életet jelenti, más néven a Jézussal való életet s a vele való kapcsolatot. Azt az örök életet mutatja meg Isten, amelyet mi emberek magunknak meg nem válthattunk, ahogyan mások sem tudják nekünk megváltani.

Mi, hívó emberek a mennyei élet-hez tartozunk, hiszen beíratunk az Élet könyvébe a kegyelem által. Ezt a két szót definiálhatjuk úgy is, hogy van az az élet, amely veszélyes és mulandó, illetve van az az élet, amely tökéletes és örökké tart. Te melyik életbe tartozol?

Simon Dóri

E VILÁGON KÍVÜL

Egy füves réten sétálok,
Hol mindig békét találok.
Elönt a nyugalom, mi álomba ringat,
S elmém e helyen új életet nyithat.

A friss, zöld s puha fű
Mint egy festmény, oly élethű.
Térdig érő szála lábaimat cirógatja,
Egész létét e lenge szél lobogtatja.

Madarak csicsorgása a fülemben,
Ágról-ágra szálldogálva énekelnek.
Az egyik cinke, a másik pacsirta,
Megfordul egy zöldike is néha-néha.
Az égből egy hang hallatszik hirtelen.
„Ki keres engem?”- Magamban kérdezem.
Egyre csak erősödött e mély hang,
Felnézek az égre tűnődve, talán az Isten az.

Isten az, ki éppen szól hozzám,
Látja szorult lelkem s karja vár.
Leborulok eléje e bűnös szívvel,
Csókolva lábát tisztátalan lélekkel.

Hatalmas kezével az államot felemeli,
S Ujjával letörli könnyes szemeim.
Csak nézek szomorúan Őreá,
Mondja nékem, Ő mindig megbocsájt.
Őelőtte zokogásba kezdek,
Karja hirtelen átölel engemet.
Érzem, ahogyan vigasztal,

Elé tárva szívem minden panaszával.

Az Isten beszélni kezd hozzám:
Gyermeke! Te drága leány!
Számodra nincs itt a vég,
Hisz küzdened kell még!

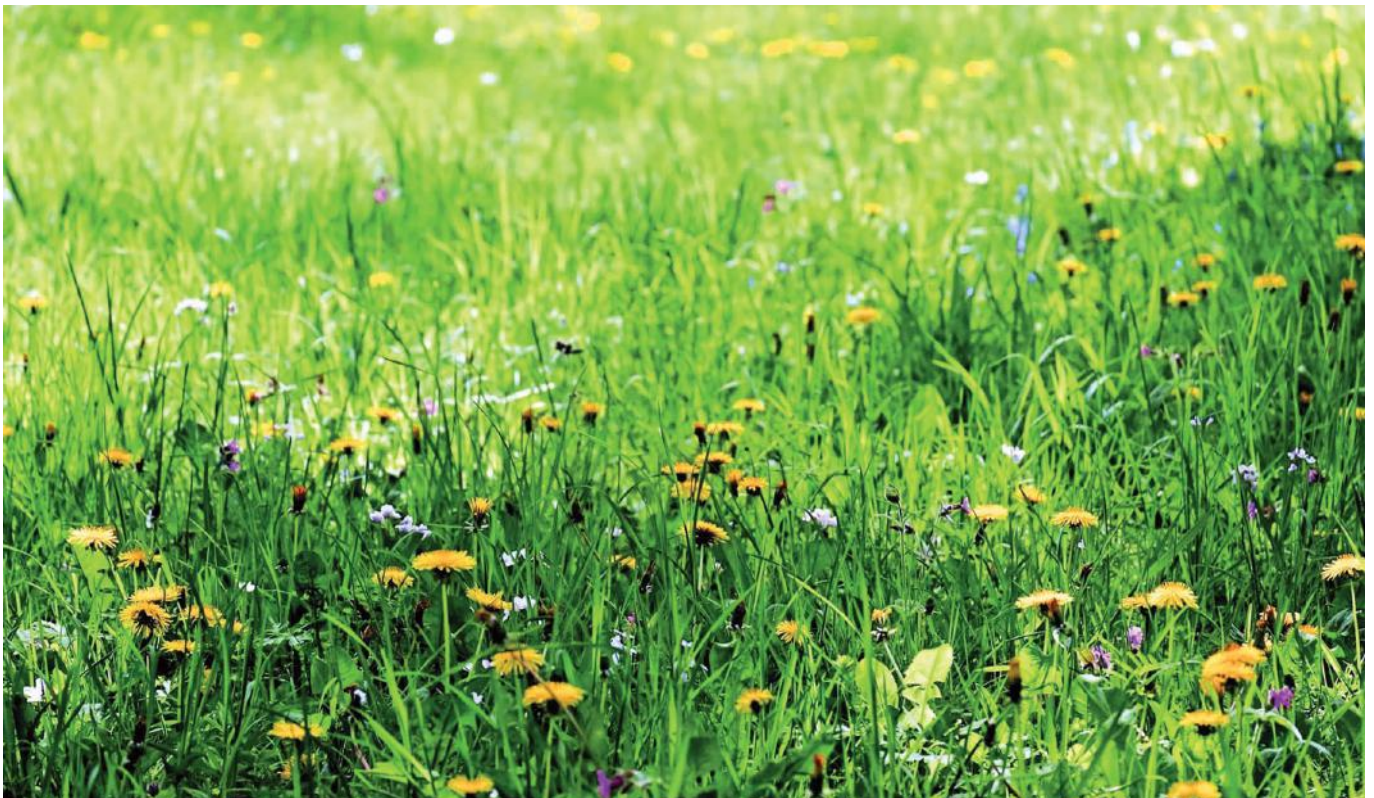
Téged is a magam képére formáltalak,
Mikor kész lettél, boldogan csodáltalak!
Már anyád méhében tudtam,
mi tervem veled,
Tudtam, miért kell neked e világra
megszületned.

Szeretlek téged édes gyermekem!
Ha örülni látlak, örül a szívem is,
Ha sírni látlak, belesajdul a lelkem is,
Hisz tudom, mi zajlik éppen benned!

Amennyit elbírsz terhet,
Annyit adok Én tenéked.
Átsegítlek téged azokon,
Kezedet szorosan fogom.

Ne aggódj tehát s ne félj!
Utadon vezetlek s megóvlak Én.
Mögötted vagyok, bármerre jársz,
Mert Urad, Istened reád mindig vigyáz.

egy ifis lány

INTERJÚ

A Hajdúhadházi Református Egyházközség templomában lelkes és hálás dicsőítéssel vette kezdetét az Országos Református Cigánymissziós Imanap és Találkozó.

Balogh Róbert, a Cigánymisszió lelkési vezetőjének és Kovácsné Takács Emese, a házigazda gyülekezet lelkipásztorának igei köszöntője után Fekete Károly tiszántúli püspök hirdette közöttünk Isten ígését. Bizonyágtételében az Imanap vezérigéjének, a Máté evangéliuma 6,33 versének üzenetét hozta közel a többszáz fős gyülekezet szívéhez és lelkéhez: „De keressétek először az ő országát é igazságát, és ezek is mind ráadásul megadtnak nektek.” Egyik beszámoló a Bodaszőlői Női körről szól.

ILONA - Bodaszőlőn egy évvel ezelőtt indult a női kör egy maroknyi hölgygel, és azóta folyamatosan csatlakoznak új tagok. Mi a fő célja a női körnek?

MARIKA - A mi célunk, az hogy az ígét tanulmányozzuk és ezáltal is egymást jobban megismerjük.

Megismerni Jézus csodálatos terveit, hisz célja van velünk. Ő az, aki mindent tud rólunk, jobban ismer minket, mint mi saját magunkat.

Ezért az én nevemben mondom azt, hogy amíg élek, hűséges és odaadó gyermeke leszek. Tehát a fő célja a női körnek a közös ige tanulmányozás. Az első alkalmon az *Urat félő derék asszonyról* beszéltünk. Kezdtünk egy sorozattal, az volt a címe, 'az **istenfélő Nők szokásai**',

és később **Nők a bibliában** sorozattal folytattuk.

Mindig a bevezető után megbeszéljük, hogyan tudjuk ezt az ígét élni a mindennapokban. Bátorítjuk egymást a hitben. Támogatjuk egymást, imádkozunk egymásért. Úgy hogy a fő cél növekedni a hitben együtt.

ILONA - Milyen más jellegű tevékenységet szoktatok szervezni a női csoportban?

Szeretnénk szolgálni a közösségben, ezért nem csak bibliaóra van, kézműveskedünk is.

Száraz tésztát készítünk, lecsót, szörpöt, töltött káposztát készítünk, szív alakú levendulás párnát és fülbevalót is. A női körben nagyon szeretünk kézimunkázni, fa plaketteket is festettünk egy helyi keresztény könyvesboltnak. **Mindezek által szolgálunk az Úr felé.**

A mi falunkban kevés a hitbéli ember, szó szót követ, és van, akinek jól esik, hogy megszólítjuk és felhívjuk a figyelmét arra, hogy Bodaszőlőn vannak lehetőséget, mint a női kör, bibliaóra, istentisztelet is. Ezáltal lehetőséget adunk arra, hogy fogadják be Jézust a szívükbe, mert mi tudjuk, jobb az Úrral, mint Nélküle.

ILONA – Marika, személyesen miért fontos neked ez a női kör?

Azért fontos nekem a női kör, mert jó egy kicsit kimozdulni otthonról, hátra

hagyni a mindennapos nehézségeket.

Jó ott lenni a női társaimmal. A megérkezéskor szeretettel fogadjuk egymást, őszinték a beszélgetések a Bibliáról és a lelki problémákról. Jó az, hogy őszintén el tudjuk mondani egymásnak azt, hogy itt vagyunk egymásnak mi nők. Ez is csak az Úr Jézusnak köszönhető.

ILONA- Ha van olyan nő itt a Cigánymissziós imanapon, aki azt gondolja, hogy milyen jó lenne, ha nálunk is lenne egy női kör, milyen tanácsot adnál neki?

Azt a tanácsot adnám, hogy legyetek bátrak is nyitottak, elsősorban az Úr felé, és ha már megtettük az első lépést, minden megy, mint a karika-csapás.

Legyetek kreatívak: mi nők nagyon szeretünk alkotni, pl. varrni, főzni, sütni, kézműveskedni és lelket ápolni. Ezzel tudunk közösséget építeni.

Szeretném bátorítani női társaimat, legyünk bátrak mutassuk meg, mi van bennünk, ne nyomjuk el saját magunkat. Sok mindenre képesek vagyunk. De sokszor nincs meg bennünk a bátorság. Legyünk bátrak és kreatívak.

Veres Ilona

EGYHÁZTÖRTÉNET

ERDÉLY FÁKLYÁJA

400 éve született Apáczai Csere János

Talán kevés olyan elfeledett férfiúja van a magyar protestáns egyháztörténetnek, mint Apáczai Csere János. Rövid élete nem teszi lehetővé, hogy terjengős életrajzok íródjanak róla, viszont életműve mindmáig meghatározó a magyar protestantizmus számára.

Korai éveiről nagyon kevés fellelhető információ van. Valószínűleg 1625. június 10-én született Apácán, Brassó vármegyében, székely családban. Édesapja feltehetően Csere György lehetett, édesanyjának neve nem ismert. Testvérei közül Apáczai Tamás futott be nagyobb karriert, mint I. Apafi Mihály bizalmasa.

Tanulmányait szülőfalujában kezdette, majd Kolozsváron folytatta. Innen került a híres gyulafehérvári kollégiumba 1643-44 között. Itt Johann Heinrich Bisterfeld tanítványa lett, akinek nagyon sokat köszönhetett a kollégium, ugyanis a korban modernnek számító comeniusi elvek alapján folytatta az oktatást, és ő ismertette meg a puritán és presbiteriánus szellemiséget először a magyar diákokkal.

Az éles elméjű Apáczai 1648 nyarától már Hollandiában folytatja a tanulmányait, mint ösztöndíjas, de nem egyedüli magyarként. Diáktársai közé tartoztak: Tofeus Mihály, Komáromi Csipkés György, Enyedi Sámuel és Farkas Jakab. 1648 júliusában a farnkeni egyetem hallgatója, de még ez év szeptemberében átiratkozik a leideni egyetemre, 1650-től pedig az utrechti egyetem hallgatója. Itt a kor legnagyobb kálvinista gondolkodója, Gisbertus Voetius lesz a mestere. Ugyancsak itt ismerkedik meg a kor divatos filozófiájával a karteizianizmussal. A René Descartes nevéhez kötődő irányzat a racionalizmus korai változataként ismert. Ugyancsak itt mélyül el jobban a puritanizmusban. Itt kezd el írni főművét, a Magyar Enciklopédiát.

1651-ben beiratkozik a hardenwijki egyetemre ahol ugyanebben az évben doktori fokozatot szerez. Szintén

ezen év szeptemberében veszi feleségül Aletta van de Maet, utrechti gazdag polgárleányt.

1652-ben Csulai György püspök hazahívja Erdélybe. Gyulafehérváron lesz osztálytanító. A Hollandiában szerzett tapasztalatokat szeretné átültetni kora erdélyi iskolarendszerére. 1655-ben meghal kedves tanára Bisterfeld, aki a kollégium igazgatója volt. Helyére Isaac Basire kerül, aki a tragikus módon kivégzett I. Károly angol király udvari lelkésze volt. Még ugyanebben az évben elkészült főműve, a Magyar Enciklopédia.

Apáczai bátran kiállt a puritanizmus és presbiterianizmus mellett. Ebben az időben még nem voltak a gyülekezeteknek presbitériumai. A helyi földesurak döntöttek az egyház gazdasági kérdéseiben. 1617-ben Pápán már működött presbitérium, de az a Magyar Királyság területén volt, az Erdélyi Fejedelemség területén még maradt a patrónusi rendszer. Apáczai holland mintára szeretne volna megszervezni az egyházi életet, ahol a város prominens, hívő polgárai határozzák meg a gyülekezet életét. Ám erről az erdélyi rendek hallani sem akartak. S bár Lórántffy Zsuzsanna fejedelemasszony támogatta Apáczai tervét, fia, II. Rákóczi György a Marosba vetéssel, vagy a gyulafehérvári templomtoronyból való letaszítással fenyegette meg a tudóst, ha tanait tovább terjeszti.

Ezután menesztik tanári állásából. Csak jötevőinek és barátainak a kegyelméből képes talpon maradni. Csulai felajánlja neki a kézdivásárhelyi és a nagyenyedi lelképásztori állásokat is, de azokat nem fogadja el. Lórántffy Zsuzsanna meghívja a sárospatai kollégium élére, de a fejedelem elveti a kinevezést. 1656-ban a kolozsvári református iskola igazgatója lett. Szegényes körülmények fogadták itt, de mindet megtett azért, hogy tőle telhetően fejlessze az iskolát.

1658-ban a török és tatár támadás által tarkított Erdély nehéz helyzetbe

került. Apáczai többször is Lórántffy Zsuzsannához fordult támogatásért, amit rendre meg is kapott. Idő közben Barcsay Ákos lett Erdély új fejedelme, aki támogatta Apáczai eszméit, sajnos a romos kolozsvári iskolának még így is sokat kellett várnia, hogy régi fényében tündököljön.

Apáczai Csere János 1659-ben hunyt el tüdőbajban, harminchat évesen. Nyughelye Kolozsvárott, a Házsongárdi temetőben van. Nem sokkal ezután követte őt felesége is. Több gyermekük is született, de egyik sem élte meg a felnőttkort.

Apáczai Csere János elsősorban az új pedagógiájáról volt ismert. Mint tanár, az új, korszerű oktatásért harcolt. Teológusként a puritanizmus első számú hírvivője volt, és a presbiterianizmus úttörője hazánkban. Bár szörnyen rövid élet adatott neki, mégis annak minden percét Isten országának építésére használta. Bár nem maradt fenn róla korabeli hiteles ábrázolás, vagy életrajz, művei, tökéletesen bemutatják az ő fáklyaláng életét.

Rácz Gábor

JÓ PÁSZTOR ÓVODA

„ISTEN OTT VAN MINDENÜTT”

Bázisintézményi szakmai nap a Jó Pásztor Református Óvodában

Áldás, békesség! Ablonczyné Vándor Margit kolleganőmmel, ezzel a szívélyes köszöntéssel érkeztünk Budapestről a Református Pedagógiai Intézet munkatársaiként Hajdúböszörménybe, a Jó Pásztor Református Óvodába. Az ország különböző református óvodáiból jöttek a pedagógusok, hogy részt vegyenek ezen a bázisintézményi szakmai napon, mely a keresztyén óvodai nevelés jegyében telt. Tapasztalatot cserélhettünk, új ötleteket meríthettünk, megerősíthettük hitünket és elkötelezettségünket, a keresztyén nevelés fontosságáról. Már a megérkezésükre éreztük a kedves fogadtatást. Az óvoda igazgatója, Dobóné Tanczig Anita, szeretettel köszöntött minket és az ide látogató

vendégeket. Az áhítatot, mely megalapozta a napunka, NT. Somogyi László lelkipásztor tartotta. Ezután izgalmas csoportlátogatások következtek, az óvoda különböző csoportjaiban. Mindenhol az „Isten ott van mindenütt” témakör mentén zajlottak a foglalkozások. Mindenki nagy érdeklődéssel figyelte az óvodapedagógusok munkáját, a csillogó szemű gyermekeket, a keresztyén nevelés gyakorlati megvalósulását a mindennapokban. Láthattunk jó gyakorlatokat, melyekből mindannyian ötleteket meríthettünk saját munkánkhoz.

Isten jelenléte a mindennapokban

A látott foglalkozások mindegyike rávilágított arra, hogy Isten nem csu-

pán egy távoli létező, hanem jelen van a mindennapjainkban, a gyermekeink életében is. A gyerekekkel való beszélgetések, a dalok, a játékok, mind-mind Isten szeretetéről, gondoskodásáról szólnak.

A keresztyén nevelés fontossága

A szakmai nap mindannyiunkat megerősített abban, hogy a keresztyén nevelés fontos szerepet játszik a gyermekek személyiségfejlődésében. Azok a gyermekek, akik keresztyén környezetben nőnek fel, megtanulják, hogy Isten szereti őket, elfogadja őket, és mindig számíthatnak rá. Ez az alapvető bizalom segíti őket abban, hogy nyitottak legyenek a világra, a szeretetre, és hogy megtalálják a helyüket a közösségben.

Tapasztalatcsere és új ötletek

A csoportlátogatások után szakmai megbeszéléseken vettünk részt. A foglalkozást vezető pedagógusok és a látogatók egyaránt reflektálhattak a látottakra. A szakmai nap lehetőséget adott arra, hogy tapasztalatot cseréljünk, és új ötleteket merítsünk egymástól. Megosztottuk egymással a jó gyakorlatokat, és megbeszéltük azokat a kihívásokat, amelyekkel a keresztyén nevelés során találkozunk.

A szakmai napon Pluhár Gáborné Szűcs Enikő katechetikai szakértő,

református lelkész, vallásanár tartott előadást „Isten ott van mindenütt” címmel. Az előadó a történetekhez kapcsolódóan mutatta be, hogy Isten hogyan van jelen a mindennapjainkban, az óvodai nevelésben.

A bázisintézményi szakmai napról az óvodapedagógusok reménnyel és bizalommal tértek vissza óvodáikba, hogy a továbbiakban is a legjobb tudásuk szerint végezzék a munkájukat, és hogy minél több gyermekkel ismertethessék meg Isten szeretetét.

A nap végén, ugyanazzal a szívvel köszöntéssel búcsúztunk el egymás-

tól, mint amellyel érkezünk: Áldás, békesség!

Köszönjük a Jó Pásztor Református Óvoda minden dolgozójának a szeretetteljes vendéglátást és a színvonalas szakmai napot! Reméljük, hogy a jövőben is lesz lehetőségünk találkozni és tapasztalatot cserélni a keresztyén nevelés témakörében.

Szeretettel:

*Kovács Erika pedagógiai előadó,
óvodai szaktanácsadó RPI*

A BÁRÁNYKA CSOPORT SZOLGÁLATA

2025. február 16-án – a hónap harmadik vasárnapján – gyülekezetünk családi istentiszteletén a Báránka csoport műsorát hallgathattuk meg. A járvány nem csak a kicsiket, hanem a felnőtteket sem kímélte, emiatt a csoport két pedagógusa, Zita néni és Csilla néni sem tudtak jelen lenni az alkalmon. A kis báránkákat, akik összesen 14-en voltak, Tami

néni és Magdi néni támogatta szolgálatukban. Bár kis létszámban voltak, de annál nagyobb lelkesedéssel és örömmel imádkoztak, énekeltek, verseltek, és igaz volt rájuk az Istentiszteleten elhangzott első ének: „Örvendezetek Az erős Istennek! Énekeljetek Dicséreteket, Szép énekeket Jákób Istenének!” (RÉ 81.)

Az alkalmon a gyermekeken kívül szülők is szolgáltak versekkel. Az énekek egy részét Tami néni gitárral kísérte, más énekek alatt pedig a gyerekek is használtak különféle hangszereket, csengettyűt, illetve mutogatással is hangsúlyozták Isten üzenetét. A gyerekeket a szülők, illetve nagyszülők, más rokonok is elkísérték az Istentiszteletre, akiknek

sokszor ki is integettek a műsor alatt. A Báránka csoport szolgálatának központi üzenetét jól összefoglalja az alábbi versrészlet, amelyik az alkalmon is elhangzott:

„Harangok hívnak
szép, zengő szóval.
Hangjukban Krisztus
hívása szólal:
„Kegyelem, áldás,
erő vár rátok!”

*Jöjjetek hozzám!
Békét találtok...”*

/Túrmezei Erzsébet:
Harangok hívnak/

Hiszem, hogy a gyermekek hitteli, odaadó szolgálata által Isten hívása tisztábban áradhatott a jelenlévők felé, és maradandó élményt adott mind a hallgatónak, mind a gyermekeknek.

„Gyermekek és csecsemők szája által
szereztél dicséretet...” /Máté 21:16b/

Szülőként hálásak vagyunk a lehetőségért, illetve az óvodában dolgozók felkészítő munkájáért. Biztos vagyok benne, hogy mind a gyermekek, mind a jelenlévők számára sokat jelentenek ezek a családi alkalmak.

Csatáriné Szabó Zsuzsanna, szülő

NYÍLT NAP A JÓ PÁSZTOR REFORMÁTUS ÓVODÁBAN

2025. február 21-én nagy örömmel fogadtuk az intézményünk nyílt napjára érkező családokat. Több mint 25 család látogatott el hozzánk – szülők és gyermekek egyaránt –, hogy bepillantást nyerjenek óvodánk mindennapjaiba, megismerjék az itt dolgozó óvodapedagógusokat és az óvodai életet. Az eseményre nagy izgalommal készültünk, már napokkal korábban elkezdődött az előkészületek, és a gyerekek is kíváncsian várták a vendégeket. A családok fogadására az intézmény auláját rendeztük be, ahol egy nagy homokozó várta a kicsiket, míg a tornateremben mozgásos játszóteret alakítottunk ki számukra. A leendő óvodások nagy

lelkességgel kapcsolódtak be az építkezésbe, a verselésbe, a mesélésbe, valamint a babaszobai és kézműves foglalkozásokba. A „nagy” óvodások segítőkészen vezették körbe a kisebbeket, bemutatták nekik csoportszobáikat, kedvenc játékaikat, és aktívan bevonták őket a közös játékba. Eközben a szülőknek lehetőségük volt kérdéseiket feltenni, betekintést nyerni az óvodai életünkbe, illetve ismerkedni a szeretetteljes, keresztyén értékekre épülő nevelési elveinkkel. Az intézményünkben dolgozó óvodapedagógusok elhivatottan segítik a gyermekek fejlődését, miközben játékos formában sajátíthatják el az alapvető ismereteket. Minden cso-

port áhítattal is készült, hogy a szülők, gyerekek is részesei legyenek az Úr előtti elcsendesedésnek. Egyes családok már gyakorolják hitüket, míg mások számára ez egy új élmény volt – öröm volt együtt imádkozni a gyermekekért, a családokért és a közösségünkért.

Imádságos szívvel gondolunk a bennünket választó 31 családra és szándékukra, hogy gyermeküknek a Jó Pásztor Református Óvodát és a Csillag csoportot választották. Isten áldja és vezesse őket továbbra is!

Áldáskívánnással:

Dobóné Tanczig Anita igazgató

TÉLBÚCSÚZTATÓ

Versenyekkel, zeneszóval, vídamsággal búcsúztattuk idén is a telet óvodánkban. Ezt a február végi napot, minden évben nagyon várják a gyerekek, hiszen magukra ölthetik kedvenc mesehősiük jelmezét. A lányok leginkább hercegnőnek, királylánynak öltöznek, a fiúk pedig szuperhősökké változnak. A csoportokban ilyenkor a felnőttek is beöltöznek és közösen, sor- és ügyességversenyekkel, zeneszóval búcsúztatjuk a telet, s várjuk a tavasz érkezését. Természetesen a lekváros fánk is asztalokra kerül, mely elmaradhatatlan része a télbúcsúztató délelőttöknek.

Dobó Tímea óvodapedagógus

ONLINE SZAKMAI TALÁLKOZÓ

A Református Pedagógiai Intézet munkatársai online szakmai találkozót szerveztek pedagógiai munkát segítő dajkáknak és pedagógiai asszisztenseknek, 2025. 02. 27-én. Lelki elcsendesedés után Kovács Erika, a Református Pedagógiai Intézet pedagógiai előadója ismertette a szakmai nap programját. Ezt követően „Lelki egészség – biztonságos, szeretetteljes környezetben nevelni” címmel tartott előadást, melyben kitért a keresztyén nevelés fontosságára is. Rövid szünet után Kiss-Tóth Zsuzsanna „Egészségcsírák ültetése – az egészséges életmód segítése a mindennapokban” és Ablonczyné Vándor Margit „Prevenció, korrekció, testi képességek fejlesztésének hatása, együttműködés” című előadását hallgathattuk meg. Kiemelték még a dajka és a pedagógiai asszisztens szerepét a lelki fejlődésben. Beszélgettünk a lelkiileg egészséges gyermekek jellemzőiről, egyéni bánásmódról, és az óvodás

gyermekek nehézségeiről. Betekintést nyerhettünk a Pécsi Református Kollégium Óvodájának mindennapjaiba, projektjeibe, melyekben nagy hangsúlyt fektetnek az egészséges életmódra nevelésre. Hálásan köszönjük, hogy lehetőségünk volt részt

venni a találkozón. Hisszük, hogy javunkat szolgálja, hitünket erősíti, és szakmai fejlődésünket munkálja.

Véber Istvánné
pedagógiai munkát segítő dajka

ÓVODAPEDAGÓGUS HALLGATÓ GYAKORLATA INTÉZMÉNYÜKBEN

Óvodánk elhivatottan igyekszik segíteni a pályakezdő, és a pályára készülő pedagógusokat. Ezért fogadunk rendszeresen hallgatókat a Debreceni Egyetem Gyermeknevelési és Gyógypedagógiai Karáról. Az idei nevelési év második félévében Horvát Alexandra harmadéves hallgató töltötte nyolchetes gyakorlatát a Szivárvány csoportban. Munkáját mentorként Dobó Tímea óvodapedagógus vezette és Fülöp-Pipó Mariann óvodapedagógus segítette. Feladatunk az volt, hogy az elméleti képzést gyakorlati tapasztalatokkal segítsük.

A nálunk töltött hetek lehetőséget adtak a hallgató számára, hogy aktívan bekapcsolódjon a csoport, az óvoda életébe, a módszertani elvárásoknak megfelelően részt vegyen a mindennapi tevékenységek szervezésében, vezetésében, segítse a gyermekek szabadjátékát, megfigyeléseit követően a gyermekek egyéni képességeit figyelembe véve, ahhoz alkalmazkodva fejlessze a gyerekeket, mindezeket az előírt módon dokumentálja. A hallgató számára sok új lehetőség, szakmai fejlődést jelentett ez az időszak, eddig nem tapasztal hely-

zetekkel, megoldandó feladatokkal találkozott a két hónap alatt. Ebben az óvoda valamennyi dolgozója segítette a tanulót, bárkihez fordulhattott kérdéseivel. Ez a nyolc hét, aktív, kihívásokkal, örömmel teli, de ha őszinték akarunk lenni, fárasztó is volt Alexandra számára. Bízunk benne, hogy sok élménnyel és szakmai tapasztalattal lett gazdagabb. Kérjük az Úr áldását életére, a sikeres állami vizsgájára.

Dobó Tímea óvodapedagógus

KÖVESS ENGEM!

Negyedik alkalommal rendezték meg a Báthory Anna Református Általános Iskola és Óvoda szervezésében a biblia történetmondási versenyt Nyírbátorban. Óvodánkat a Csillag csoportból négy kisfiú képviselte, akik Dániel az oroszlánok vermében történetet báboztak el. A versenyre egyénileg vagy csoportosan bemutatott bibliai történeteket, videóra véve kellett elküldeni a szervezőknek. A gyerekek lelkesen gyakorolták a szerepüket, a próbákön egyre jobban tudták, beleéléssel megszólaltatni bábjukat. 2025. március 7-én került sor a nyírbátori református óvodában a „Kövess engem!” jógyakorlatra. A nyitó áhítatot és köszöntőket követően a helyi óvodások „A tanítványok elhívása” és Noé történetét dramatizálták el. Bemutatójukat látványos díszletek, jelmezek és gitárral kísért

énekek színesítették. Az idén 11 felvétel érkezett a versenyre, melyet a pályázó intézmények képviselőivel és a meghívott vendégekkel közösen tekintettünk meg. Az eredményhirdetésen minden jelentkező oklevelet és egy képes Bibliát vehetett át. A Csillag csoportos kisfiúk személyesen vehették át az elismerésük jutalmát, ahol a hitéleti munkaközösség vezetője kihangsúlyozta a gyerekek előadásában megmutatkozott hit fontosságát. Köszönjük a gyerekek szolgálatát: Bálint Zoltánnak, Erdős Nándornak, Király Ábris Bertalan-nak, Pipó Zéténynek. A gyerekek felkészítését Borsiné Nagy Magdolna és Gajdáné Tóth Éva óvodapedagógusok végezték.

*Gajdáné Tóth Éva
óvodapedagógus*

KÖZNEVELÉSI KONFERENCIA BALATONSZÁRSZÓN

2025. március 05-én kora hajnalban indultunk útra az idei konferenciára Somogyi Lászlóval, gyülekezetünk vezető lelkipásztorával, Takács Péter főgondnok úrral és Dobóné Tanczig Anitával, a Jó Pásztor Református Óvoda igazgató

asszonyával. A kedvezőtlen közlekedési viszonyok miatt majdnem lekésztük Steinbach József püspök úr nyitó áhítatát. Tudtuk, hogy ha az Úr úgy akarja, oda fogunk érni, és hálásak voltunk, hogy így is lett. A napi ige alapján, a Lukács 14,1-5. részből hall-

hattuk a bátorító üzenetet. Ahogyan az Úr Jézust figyelték a farizeusok, úgy vagyunk mi is górcső alá véve. Nagyon fontos, és óriási felelősség és egyben kihívás, hogy bennünket, az Úr Jézus mai tanítványait is figyel a világ. Éppen ezért jelentős kérdés,

hogyan látszik-e a krisztusi, mennyei többlet mindennapi életünk, szolgálatunk során. „Urunk! Tölts be minket Szentlelkeddel, hogy szolgálatunk során Rád mutatóak legyünk! Add, hogy a mennyei többlet kirajzolódjon rajtunk!” Püspök úr arra bátorított bennünket, hogy rajtunk keresztül ragadjon át szülőre és gyerekre egyaránt, hogy milyen jó egy Isteni rendben, boldog szabadságban élni Isten közelében. Szabadság azonban csak rendben élhető meg. Végezetül hallhattuk, hogy az oktatás és nevelés az gyógyítás, ha oda tudjuk adni a krisztusi többletet. A konferencia címe Református hozzáadott érték az oktatásban volt. Bruckner László, a MRE Oktatási Szolgálatának főigazgatója köszöntötte a résztvevőket, majd előadást hallhattunk az új református stratégia, a „Refháló” kidolgozásának terveiről és a magyar köznevelési

rendszer fejlesztéséről. A közneveléssel kapcsolatos előadások nagyon sok értékes információt nyújtottak, de nagyon sok még a kérdés. A hangsúlyt minden előadásban arra helyezték az előadók, hogy református köznevelésünkben mind pedagógiai, mind hitéleti értelemben legyen jelen a „református hozzáadott érték”. A csütörtök reggeli áhítatot Nyilas Zoltán esperes úr tartotta. (Lukács 14, 7-11.) Feltette a kérdést, hogy hol a helyünk a börtönben? Kifejtette, hogy az, hogy hová helyezkedünk, meghatározza az életünket. Mindenki tudja a rendet a maga helyén. Arra bátorított minket, hogy legyünk alázatosak. Ez az alázat pedig azt jelenti, hogy a dolgok nem az én kezemből vannak, hanem én vagyok az élő Isten kezében. Fontos, hogy ebben a börtönben az Úr Jézus mellett legyünk a Jeruzsálem felé tartó úton. Amellett a Jézus mellett, aki a szolgálata elején

tudta, hogy a kísértés a mélybe taszítaná. Hagyjuk, hogy Isten munkálkodjon bennünk. A reggeli áhítatot az okoseszközök használatának veszélyeiről szóló előadások követték, majd ezt követően Sólyom Brigitta pszichopedagógus, „A gyermekkori mozgás szerepe és fontossága a tanulási folyamatokban” című előadását hallhattuk, mely után lehetőségem volt részt venni a témával kapcsolatban egy interaktív workshopon. Nagyon jó volt református intézményhálónk vezetőivel találkozni. Öröm volt számomra a szünetekben minden beszélgetés, amely során kiderült, hogy ugyanazok a gondolatok és megoldásra váró kérdések foglalkoztatnak valamennyiünket. Hálás vagyok, hogy részese lehettem a konferenciának.

*Osváthné Katona Zita
igazgatóhelyettes*

ÓVODAI CSENDESNAPOK

Vásárosnaményban, a Bereg szívében töltötték két napot (március 13-14.) a Jó Pásztor Református Óvoda munkatársai, ahol testi és lelki felüdülésben egyaránt részüik volt. Megérkezésük után elsőként a Beregi Múzeumba látogattak, melyet 1963-ban Csiszár Árpád gergelyugornyai református lelkipásztor alapított. Megtekintették a múzeum gazdag kiállítási anyagát: textil, porcelán - és hímes tojás - gyűjteményét, valamint háztartási - és művészi vas öntvény - gyűjteményét. Ezután a Hunor Hotel kétágyas szobáiban elfoglalták szállásukat és megebédeltek a hotel éttermében. A délután lelki beszélgetéssel, közös énekléssel telt: Somogyi László lelkipásztor bibliai igéket felsorakoz-

tatva, azok fényében válaszolta meg a munkatársak előzetesen összegyűjtött kérdéseit. Az énekek a „Zengjen hálaének” című, a Pilisi Református Egyházközség által megjelentetett gyülekezeti énekeskönyvből kerültek kiválasztásra. A svédasztalos vacsora elfogyasztása után néhányan sétálni indultak, mások a hotel tetőterében összegyűlve kötetlen beszélgetéssel, illetve sok nevetésre okot adó társasjátékkal töltötték az este hátralévő részét. Másnap délelőtt (a bőséges és finom reggelit követően) Tiszteletes úr folytatta a kérdések megválaszolását és újabb hálaadó, dicsőítő énekek is elhangzottak. Gyorsan telt az idő: ebéd után, 13 órától már kulturális program következett - a Hunor Vadászati Kiállítás látványos, tema-

tikus tereit nézték meg a munkatársak, melynek a Természetismereti Centrum adott otthont. Tárlatvezető, valamint hang- és képanyagok segítségével csodálkozhattak rá, a négy kontinens vadásztróféit bemutató dioráma - kiállításra. A tartalmasan eltöltött két nap után jókedvűen, de kissé elfáradva szálltak fel a buszra, ami 15 órakor hazafelé indult velük. A munkatársi közösség nevében köszönöm Dobóné Tanczig Anita igazgató szervezőmunkáját, Somogyi László tiszteletes úrnak pedig a kérdéseinkre adott biblikus válaszokat! „Aki megérti az igét, annak jó dolga lesz és boldog az, aki bíz az Úrban.” (Péld.16,20)

*Szabadi Antalné
pedagógiai asszisztens*

„AZ ÁRKOT UGRÓ LEGÉNYKE” – BÁBELŐADÁS

Március 17-én a Fabula et Figura Műhely tartott bábelőadást a Jó Pásztor Református Óvoda gyermekei és a Baltazár Dezső Református Általános Iskola első osztályos tanulói számára, a gyülekezeti teremben. Az iskolás gyermekek és az őket kísérő pedagógusok óvodánk meghívására érkeztek. A műhely tagjai Kustárné dr. Almási Zsuzsanna a Debreceni Református Hittudományi Egyetem

Katechetikai Központ vezetője, adjunktus, református lelkipásztor és férje Kustár Gábor református lelkész, vallásstanár bábjátékát, Horváth Zsuzsanna zenetanár kísérte énekkel és hangszerekkel. A bábelőadás címe „Az árkot ugró legényke” volt. Az előadás komplex, maradandó meseélményt nyújtott a résztvevők számára. A részletgazdag, esztétikus bábok, a változatos hangszeres zenei előadás hozzájárult a gyermekek megörven-

deztetéséhez. Hálás szívvel köszönjük az előadók vendégszereplését, és a Baltazár Dezső Református Általános Iskola első osztályos tanulóinak és pedagógusainak, hogy elfogadták meghívásunkat. Mindezt Istené a dicsőség.

*Tönkö Mónika óvodapedagógus,
hitéleti munkaközösség-vezető*

KÁLVIN SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT

KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT SZOLGÁLATA CSALÁDI NAP ALKALMÁBÓL

*„...hiszen te Istenednek, az Úrnak
szent népe vagy! Ne főzz gödölyét
anyjának tejében!”
(5.Mózes 14,21b)*

2025.01.19.-én délelőtt a Kálvin téri Református gyülekezeti teremben megtartott istentisztelet fő mondanivalója Isten dicsőítése, a család szeretett közösségének

együtt ünneplése volt. A család, melyben az alap értékek mintáit megkapva nevelkedünk, tapasztalunk és felnőtt korban visszatekintünk minden szép és rossz pillanatokra, fontosabb döntési időszakainkra.

Kedves esemény nyitó mozzanatául az Intézményünk nappali klubos ellátottjainak és fiatal kedves bentlakóinak közös műsora szolgált, mely-

re nagy szeretettel és izgalommal készültünk.

Az ígét Tóthné Kovács Erika olvas-ta fel, majd Módos Gáborné elcsendesítő imájával hangolódhattunk az istentiszteletre, melyet Somogyi László lelkipásztor tartott.

Bojti Mihályné

NŐSZÖVETSÉG LÁTOGATÁSA

Nagy öröm s hála töltötte el a szívünket január 24-én, amikor a Debrecen-Szabadságtelepi Református Egyházközség Nőszövetség tagjai intézményünkbe látogattak, hogy közösségi összetartozásuk erejével és szeretetükkel gazdagítsák ellátottjaink életét. Az esemény különösen szívhez szóló volt, mivel két kedves nőszövetségi tag már az otthon lakója, így ez az alkalom lehetőséget adott a találkozásra.

A találkozó keretében a Debrecen-Szabadságtelepi Gyülekezet lelkipásztora, Nagy Gábor Jób könyve 19,25 igeszakasz alapján hirdette az ígét, amely a remény és hit fontosságát hangsúlyozza még a nehéz időkben is: „Mert én tudom, hogy az én megváltóm él és utoljára az én porom felett megáll.”

Az igehirdetést követően a Nőszövetség tagjainak irodalmi összeállítása következett. Versek olvastak fel, melyek mély lelki üzenetet tartalmaztak. Elhangzott többek között *Idősek imája*, Túrmezei Erzsébet: *A harmadik, Csodákra emlékezni jó*, Aranyosi Ervin: *Milyen jó is lenne*, Dsida Jenő: *Én hívlek élni*, Jó Sándor: *Nem vagy felesleges* című verse is. A versek között ismert zsoltárok is felcsendültek, melyeket a jelenlévők együtt énekeltek, így meghitt légkört teremtve az eseménynek.

A látogatás során a Nőszövetség tagjai apró ajándékokkal kedveskedtek az otthon lakóinak, és szeretetvendégséggel is készültek számukra, így a közösségi alkalom nemcsak lelki táplálékot jelentett, hanem finom falatokat is kínált a résztvevőknek.

Az alkalmat megtisztelték jelenlé-

tükkel Somogyi László lelkipásztor, valamint Rácz Gábor beosztottlelkész is.

Az otthon vezetésége köszönetét fejezte ki a Nőszövetség tagjainak az önzetlen szeretetért és a látogatás során tanúsított figyelmességért. Életükre és további szolgálatukra Isten gazdag áldását kívánva.

A vendégeket megajándékoztuk a lakók által nagy szeretettel készített ceruzatartóval és ígés rajzzal.

Nagyon hálásak vagyunk ezért a szeretetteljes és tartalmas találkozótért.

Soli Deo Gloria

Tóthné Kovács Erika
intézményvezető

TÉLBÚCSÚZTATÓ A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONTBAN

„Örömmre derülnek, kik az Úrra tekintenek.” (Zsoltárok 34,6.)

A farsang a vízkereszttől (január 6.) húshagyókedd éjfélig, a hamvazószerdával kezdődő nagyböjtig (a húsvétot megelőző 46. napig) tartó időszak elnevezése. A farsang jellegzetessége, hogy a keresztény liturgikus naptárban nem kötődik hozzá jelentős vallási ünnep, alapvetően csak a gazdag néphagyományokra épül. A télbúcsúztató vége hagyományos magyar nevén „a farsang farka”. Ez a farsangvasárnaptól húshagyókeddig tartó vidámságok utolsó három napja, ami nagy mulatságok közepette, valójában télbúcsúztató is. Szinte minden ehhez kapcsolódó népszokást generációkon át őrzőinek köszönhetjük, hogy még ma is felelevenednek ezek az események. Így mi is 2025-02-19-én délelőtt vidám télbúcsúztató vetélkedőt

tartottunk intézményünk minden kedves ellátottjainak részvételével. A jólsikerült vetélkedők jutalma a finom meleg fánk illatára és ízére sokkalig emlékezni fogunk, melyet hálással köszönünk!

Bojti Mihályné
KJRSZSZK munkatárs

NŐNAPI MEGEMLÉKEZÉS A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONTBAN

„Azután azt mondta az Úristen: Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.” (1 Mózes 2:18)

1948 óta ünnepeljük Magyarországon a Nőnapot minden év március 8-án. Ezen alkalomból köszöntöttünk minden kedves hölgyet az intézményünkben 2025-03-07-én délelőtt. A bentlakó és nappali ellátottjaink nagy szeretettel fogadták a férfi lakótársaiktól a kézzel készített virágokat, és a mellé érkezett apró édességcsomagot. Intézmé-

nyünk fenntartói részéről is érkezett meglepetésvirág az összes dolgozó részére. Amit a dolgozóknak Somogyi László lelkipásztor köszöntése után kedves szavakkal Takács Péter főgondnokkal együtt osztottak ki: színes tavaszi virágokat és bonbonokat, melyet ezúton is szívből köszönünk!

Minden kedves hölgytársainknak Istentől megáldott boldog nőnapot kívánunk!

*Bojti Mihályné
KJRSZSZK munkatársa*

KUTYATERÁPIÁS TRÉNINGEK INTÉZMÉNYÜNKBEN

Intézményünk ellátottjai a SANSZ Alapítvány által elnyert pályázatnak köszönhetően heti rendszerességgel részesei lehetnek állatasszisztált foglalkozásnak. A csoportokat életkori sajátosságaik fi-

gyelembevételével alkottuk meg, így egyik héten kedden délután a bentlakó és bejáró fiataloknak van foglalkozás, míg a másik héten pénteken délelőtt a bentlakó szépkorúaknak és a bejáró klubosoknak van csoportfoglalkozás. A fiatalokhoz Jáde jár, aki egy nagyon szép golden retriever és gazdája, Edina néni. Az idősekhez Astro és Marcipán, akinek Nóri és Niki a gazdája.

Én a fiatalokkal történő foglalkozásokon veszek részt, ahol az ellátottak segítése a feladatom. Az első foglalkozás a kutyákkal kapcsolatos általános szabályokkal és az alapvető ismeretekkel voltak kapcsolatosak. Ilyen ismeret például az, hogy a foglalkozás elején és végén lévő simogatás a köszönés a kutya részéről. Hol lehet

megsimogatni a kutyát, és hol nem. Milyen általános és speciális szabályok - tudnivalók vannak a velünk együtt dolgozó kutyák kapcsán. Minden alkalommal az ellátottak képességeit figyelembe véve zajlottak a fog-

lalkozások, és nagyon jó hangulatban zajlottak. A foglalkozások kezdetén a terem átrendezése az első percek feladata, és a kényelmes elhelyezkedés az ülő alkalmasságokon. Nagyon jó

érzés volt a foglalkozásokon látni azt, hogy mennyire szeretettel vannak a fiatalok a hozzánk látogató ebek és felnőttek irányába. Nagy szeretettel és várakozással vagyunk az előttünk

álló foglalkozásokkal kapcsolatban.

Torma Anikó
KJRSZSZK munkatársa

KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT SZOLGÁLATA 2025-03-16-I CSALÁDI NAP ALKALMÁBÓL

„Mi mostantól fogva senkit nem ismerünk test szerint: ha ismertük is Krisztust test szerint, most már őt sem így ismerjük. Ezért, ha valaki Krisztusban van, új teremtetés az: a régi elmúlt, és íme: új jött létre.” (2.Korinthus 5,16-17)

Nagybőjt második hétvégéjén két kiemelkedő esemény is színesítette az Intézményünk lakóinak életét. 2025-03-15-ét az 1848–49-es forradalom és szabadságharc Magyarország újkori történetének egyik meghatározó eseményét már pénteken megünnepeztük a bentlakó fiatalokkal és időseinkkel. A fiatalok egy kisebb csoportja saját kézzel készített kokárdákat helyeztek el a városi emlékműnél. Másnap 2025-03-16-án délelőtt a vasárnapi Istentiszteleten 10 órától a Kálvin

János Református Szociális Szolgáltató Központ dolgozóinak szolgálatát hallgathatta meg a gyülekezet.

Rövid műsorunk első részében a nemzeti ünnepről emlékeztünk meg, majd versekkel és zsoltárekléssel zártunk, melyet Király Hunor kántor zenei támogatása is segített.

Előadók:

Tóthné Kovács Erika, Módis Gáborné, Torma Anikó, Bojti Mihályné, Kissné Julika, Tatár István

Bojti Mihályné
KJRSZSZK munkatársa

„Leesik a huszonnégy Vén az előtt, Aki a királyiszékből ül, és imdja azt, Aki örökkön örökké él, és az ő koronáit a királyiszek elé teszi, mondván: Méltó vagy Uram, hogy végy dicsőséget és tisztességet és erőt; mert Te teremtettél mindent, és a Te akaratodért vannak és teremtettek.” (Jel. 4,11.)

„...VALÓBAN ÍGY VANNAK-E EZEK...?” APCSEL.17,11C

„AZ EMBER MAJOMBÓL LETT, TÉNYLEG?”

Mindig örömmel veszem a hírt, amikor gyerekek (vagy éppen felnőttek) komoly, elgondolkodtató kérdéseken töprengenek. Bíztni is szeretnék minden kedves Olvasót, használjuk csak az értelmünket! Meg fogjuk látni, hogy a hit és a tudás édestestvérek, hiszen a hitnek nem a tudás, hanem a hitelenség az ellentéte, a tudásé pedig a tudatlanság... Azért nincs ellentmondás e kettő között, mert a tudomány dolga és kötelessége elmondani, hogy milyen a világ, a Biblia pedig azt mondja el, hogy kié a világ!

Megpróbálok a hozzám érkezett kérdésekre rövid, gyermekfejjel is érthető válaszokat adni, s majd jelezni, hol lehet mindennek részletesebben is utánanézni. Kérem a felnőtteket, hogy segítsék a gyerekeket mindezek átgondolásában.

A világ keletkezéséről két alapvetően meghatározó elgondolást ismerünk. A fejlődésemélet (evolúció) szerint az anyag örök, s a véletlen rendezett belőle csodálatosan összefüggő csillagrendszeret, illetve az anyagi részecskékből (elemekből) fantasztikusan működő és szaporodni is képes élőlényeket.

A bibliai bizonyásgtétel szerint Mennyei Atyánk az örök (nem az anyag), s az Ő bölcs tervezése és isteni hatalma hozta létre azt a lenyűgözően szép világot, amelyet a tudomány művelői által egyre jobban megismerhetünk. Kinek higgyünk? A beszélni nem tudó anyagnak, a megfoghatatlan véletlennek, vagy a názáreti Jézus Krisztusban bemutatkozó, hatalmát bizonyító, beszélni és gondolkodni tudó Istennek? Mielőtt továbbmennénk, ebben állást kell foglalnia mindnyájunknak...

Jó, ha tudjuk, egyre több tudós döbben rá, hogy a természet jelenségei sokkal inkább alátámasztják a bibliai teremtés gondolatot, mint az egyesek által feltételezett evolúciót. Vannak olyanok is, akik szerint Isten megteremtette a világot, majd elindította a fejlődést, vagyis azt az évmilliárdokig tartó folyamatot, amely

végül az ember megjelenéséhez vezetett a Földön.

Ezzel a gondolattal csak az a baj, hogy egyre gyűlik azoknak a tudományos felfedezéseknek a száma, amelyek azt mutatják, hogy a naprendszerünk csupán néhány százezer éves lehet. Ennyi idő alatt viszont még a legistentagadóbb tudósok szerint sem fejlődhetett ki bolygónkon az élet!

Egy példa a sok közül: kiszámították, ha a Holdunk több milliárd éves - ahogy az evolúció hívei gondolják -, akkor ott méteres nagyságú pornak kell lennie a ráhulló csillagközi törmelékek miatt. Ehelyett az ott járó űrhajósok csupán néhány centiméter port találtak!

Az Egyesült Államokbeli Grand Canonban, ahol a folyóvíz völgyet vágott a különböző kőzetrétegek közé, ma is jól látható egy helyen, ahogy egymás mellett kövesedett meg egy dinoszaurusz és egy ember lábnyoma.

Lehet, hogy egyáltalán nem is olyan régen, pl. az özönvíz előtt együtt éltek a dinók és az emberek? Bizony lehet, de akkor az evolúciós elmélettel komoly bajok vannak!

Ha a bölcsen gondolkozó és tervező Istent kihagyjuk a számításainkból, egy sereg megválaszolatlan kérdéssel találjuk szembe magunkat.

Az anyag, ha magára hagyjuk és nincs mellette egy gondolkodó lény, aki akar vele valamit, sohasem kezdi el tervezni és szervezni önmagát. Sőt, a magára hagyott téglarakás például nem, hogy építeni kezdene magából akár egy disznóolat is, hanem ehelyett az idő múlásával szétporlad és szétesik. (Ezt a természetben mindenütt jelenlévő leépülési folyamatot entrópiának nevezik.) Mitől állt volna össze a legegyszerűbb élőlény szervezete is, ha nincs hozzá egy tervező elme, aki kitalálja a működésének elveit? Vagy netán összebeszélt az oxigén atom a szén meg a hidrogén atommal, s megbeszélték, hogyan kell egy élő sejtet felépíteni?!? Ti ezt elhiszitek? Én megvallom, eb-

ben borzasztó hitetlen vagyok! Azt viszont tudom, mert igen sok szem és fültanú rögzítette, hogy az Úr Jézus még a négy napja halott Lázárt is újra életre tudta kelteni! (János 11,1-44)

Ha a különböző állatfajok egymásból fejlődtek ki, akkor tízezrével kellene találniuk a tudósoknak olyan állatmaradványokat, amelyek az un. „átmeneti fajok” létét bizonyítják. Rengeteg olyan maradványnak kellene lennie, sőt most is közöttünk kellene, hogy éljenek azok az átmeneti lények, amelyek pl. részben még hüllők, de részben már madarak. Lenniük kellene olyanoknak, amelyek – egy egyszerű példával élve – háromnegyed részt békák, egy negyedrészt verebek, aztán félig békák és félig verebek, illetve már háromnegyed részt verebek és egynegyed részt békák. Csakhogy ezeket az átmeneti fajokat nem találjuk a természetben! Vajon hová lettek? Vagy esetleg sohasem léteztek, mint ahogy Isten Igéje, az önmagáról, rólunk és a világról szóló kijelentése állítja? Egyébként is: ezek az átmeneti torzók, hogyan lettek volna életképesek?! (pl. egy szárnyal és három lábbal?)

„Azután ezt mondta Isten: Pezsdüljenek a vizek élőlények nyüzgésétől, és repdessenek madarak a föld felett, az égbolt alatt. És megteremtette Isten a nagy víziállatokat, a vizekben nyüzsgó különféle fajta úszó élőlényeket, és a különféle fajta madarakat. És látta Isten, hogy ez jó.” (1. Mózes 1,2-21)

A biológusok és a pszichológusok is tudják, hogy a legfejlettebb majom és az ember között is óriási minőségi különbség van. S nem csupán az agyunk felépítésében, hanem a gondolkodás, a nyelvhasználat, a művészet, a tudományos világ kiépítésében, a szeretni tudás, az érzelmegazdagság ezernyi változatában. Az ember intelligenciája, művészeti, tudományos és technikai képességei olyan toronymagasan fölötte vannak a majmokénak, hogy minket tőlük származtatni, az bizony komoly hiszékenységre vall, - s nem

éppen értelmes gondolkozásra!

Az első értelmes emberekről már éppen olyan konkrét leleteink vannak, amelyek Ádám és Éva életkörülményeire is ráillenek. Azok a történészek, akik nem direkt nem akarnak Isten létével számolni, pontosan tudják, hogy a földet megművelő, városokba szerveződő emberek nyomai szinte egy csapásra jelentek meg a Földön kb. 10 ezer évvel ezelőtt. A korábbi leletekből, pl. egy kb. egy millió évesnek vélt hátsó koponyacsontból kitalálni, levezetni, hogy a gazdája milyen ember volt, milyen eszközöket használt és hogyan élt – enyhén szólva mosolyogni való próbálkozás, még ha neves tudósok végzik is a találgatást! (Az evolucionista tankönyvek pedig tényként közlik ezeket a fikciókat! – Nem elképesztő?!)

Egy Spenser Wells nevű gén kutató (National Geographic) levezette és bizonyítani tudja az un. „Y kromoszóma” vizsgálata révén, hogy a Földön élő több, mint 8 milliárd ember egyetlen őstől származik, akit ő „genetikai Ádámnak” nevezett el. Nem megdöbbenő? A tudomány egyre több ponton fedezi fel ugyanazt, amit a Biblia már évezredek óta állít! (A gének szervezetünk „adatbázisai”, amelyek meghatározzák örökölt tulajdonságaink jelentős részét.)

Éppen a génjeinkkel foglalkozó tudósoktól tudjuk azt is, hogy ezek a kis bennünk lévő információ-központok sérülései az idők folyamán keletkeztek, pl. a feszült, idegeskedő életmód, a stresszek, illetve később a környezetszennyezés következtében is. Vagyis az emberiség első nemzedékeinek idején a génjeink még hibátlanok voltak. Ebből pedig az következik, hogy testvérházasságok által is nyugodtan elszaporodhatott az emberiség, hiszen abban az első, egészséges időkben az ilyen kapcsolatokból még teljesen egészséges gyermekek születtek. (vö.: 1. Mózes 5,3-4) Joggal feltételezzük, hogy az özönvíz után (Kre. kb 3000 évvel) Noé 3 fia és 3 menyje által is ugyanilyen módon indult el az emberiség újraszaporodása.

Az egy külön érdekes kérdés, hogy vajon miért vannak az emberre veszélyes állatok is a természetben?

Egyrészt tudnunk kell, hogy Isten eredetileg életközösségekben, figyel-

mes szeretet kapcsolatban kívánt élni az emberekkel, amely által Ő maga vigyázott volna ránk, s tanított volna arra, hogyan éljünk biztonságosan az általa teremtett világban. E kapcsolatot azonban tönkre tette a bűneset. Magunkra maradtunk, mert a magunk útját választottuk. (Ézsaiás 53,6)

Másrészt az is látszik a Bibliából, hogy az ember elbukása után Isten egy „kicsit” átprogramozta a természetet, megváltoztatta a biológiai környezetet, hiszen pl. a bűneset előtt a mai húsevő állatok is növényevőknek voltak megalkotva! (vö.: 1. Mózes 1,30) Bizony az ember bűne, a szerető Isten megtagadása még a természetet is megmérgezte! Vérontás a Földön csak azóta történik, amióta az ember a saját kezébe vette a sorsa irányítását. Isten tiltja a gyilkosságot, a hazugságot, a házasságtörést, de az emberek közül sokan fittyet hánynak az Ő törvényeire. Ezért olyan a történelmünk, amilyen. S ezért olyan drága lehetőség a megtérés, a hitre jutás, amely által újra felülről vezethetővé válik az életünk! (Róma 8,14-15)

„Az Isten irgalmára kérlek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek; és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az Isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” (Róma 12,1-2)

Összefoglalva: egyedül az embert teremtette Isten „a maga képére és hasonlatosságára” (1. Mózes 1,26-27), ezért különböznek gyökeresen a lelki, szellemi és értelmi képességei a legfejlettebb állatokétól is. A természet jelenségei pedig sokkal inkább alátámasztják a teremtésről, illetve a Teremtőről szóló bizonyágtételt, mint az evolúciós hipotézist (feltevést).

De ha ez így van – kérdezhetné köztünk már a legkisebb is – akkor vajon miért nem hisznek sokkal többen a Teremtőben?! A válasz szomorú, de nagyon igaz: mert nem akarnak! (Róma 3,10-12) Az ember nem akar Istennel számolni, nehogy kiderüljenek a bűnei, s láthatóvá váljon, hogy a saját akaratossága és önzése teszi

tönkre mind a természetet, mind az emberi kapcsolatokat. E tönkre tétel viszont bűn a Teremtő Isten szemében! Szomorú, de nagyon őszinte, amit egy bizonyos Moody nevű amerikai tudós nyilatkozott nem rég: „A kutatásaim egyre jobban meggyőznek az evolúciós hipotézis tarthatatlanságáról, de mivel irtózom a másik feltevéstől, hogy tudniillik Isten teremtette a világot, ezért mégis az evolúciót tanítom.” Nyilvánvaló: nem „nem tud”, hanem „nem akar” hinni Isten létezésében!

Végül egy saját vallomás: Olyan csodálatosnak és hatalmasnak ismertem meg Urunkat, hogy meggyőződésem szerint akár hat perc alatt is meg tudta volna teremteni e fantasztikus világot! De mivel az Ő kijelentése, a Biblia hat napot említ, ezért inkább ebben hiszek és nem a hat percben és nem is hat milliárd évben. S a legnagyobb örömöm mindezek fölött, hogy Jézus Krisztus váltságáért e hatalmas Isten gyermeke lehetek!

Egyelőre ennyi kérdésre igyekeztem választ adni. További információk begyűjtéséhez szeretettel ajánlom gyerekeknek és felnőtteknek - az iskolákban is elérhető - honlapokat:

<http://www.kezdetek.hu/>

<http://www.cryingvoice.com/>

[Evolution/index_mag.html](http://www.kezdetben.hu/)

<http://www.kezdetben.hu/>

Somogyi László
lelkipásztor

KÖZELMÚLTUNK ÖRÖMEI

„HÍVTÁL URAM, HALLOTTAM JÓL...”

„Szolgálatok az Úrnak örömmel, menjetek eléje vigadozva” (Zsolt. 100,2.)

szerelmes atyámfiái erősen álljatok, mozdíthatatlanul, buzgólkodván az Úrnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Úrban.” (I. Korinthus 15,58)

Következett a 375-ös dicséret közös éneklése; „Eltévedtem, mint juh...”

Az előadások központi témája a szolgálat volt, és a Biblia olyan kiemelkedő alakjain keresztül mutatták be, akik felismerték a feladatukat és meghatározó szerepet tölthettek be a közösségben. A nő Istentől kapott feladata életet teremteni: életet teremteni maguk körül akár a lehetetlennek tűnő helyzetekben is.

Balog Zoltán, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke szolgálata következett a Lukács evangéliuma 13,10-13 alapján; „Egy-szer Jézus a zsinagógában tanított szombaton. Volt ott egy asszony, aki már tizennyolc éve beteg volt a benne lakó gonosz szellem miatt. Egészen összegörnyedt, és nem tudott felegyenesedni. Amikor Jézus meglátta, magához hívta, és megszólította: 'Asszony, megszabadultál az erőtlenségtől!' Rátette a kezét, mire az asszony azonnal felegyenesedett, és Istent dicsérte.”

Folytatásként a mustármag és a kovász példázatát emelte ki (Lukács evangéliuma 13,18-20-ig) az összetartozás fontosságát. Elsősorban szükséges ehhez a Szentírás olvasása, a nemzet ápolása, egymás erősítése. Emberi képességekről is szólt, amit megtehetünk: „Süss! Mindenki éhes, éltető erőt adj az éhezőknek! Tudjunk adni, ajtót nyitni. A mustármag kicsi, de ha jó földbe hull, fává nő. Az árnyéka is áldás. Lelki otthont ad beteg, szenvedő embereknek, gyermekeknek. A jó földbe vetett mag megsokszorozódik. Az Ige-mag ez!”

Györkéné Csákány Marianna, a kisgejőci gyülekezet kántora gitárral énekelt evangélikus dicséreteket:

„Hívtál Uram, hallottam jól...” 127-es

„Azt az éltet vágyom élni” 29-es „

„B izakodással tekinteni a jövőre” címmel nőknek szervezett csendesnapra érkezünk Kárpátaljára, Nagydobronyba. Ezen az alkalmon Hajdúböszörményből 8-an vettünk részt. A 2025. március 1-re szóló összejevetel egyik fő célja volt, hogy megerősítse a nőket, asszonyokat a nehéz, embert próbáló időkben is.

A rendezvényen kb. 1500-an voltunk, ahol lehetőségünk volt az ott élőkkel való találkozásra és lelki feltöltődésre. Erről a gazdag tartalommal teli két és fél napról szeretnék beszámolni.

Kolozsy András helyi lelkész, az Ungi Református Egyházmegye esperese jött ki a határhoz értünk és egy kis busz. Megérkezésünkkel finom babgulyással fogadtak minket a kedves szolgáló asszonytestvérek.

Ezután elfoglaltuk a szálláshelyeinket egy négycsillagos szállodában.

Másnap kezdetét vette a csendesnap. Reggel 7 órakor a falubeliakkal együtt csendes áhítaton vettünk részt a gyülekezeti teremben. A 10 órai kezdésre a református templom teljesen megtelt sok helyről, vágyakozó szívvel érkező testvérekkel. Már az éneklés is olyan magasztos volt, mintha a mennyi kar is énekel volna velünk. Esperes úr köszöntötte az egybegyűlteket a Rómaiakhoz írt levél 16, 1-2 versével: „Ajánlom nektek Főbét, a kenkhreai gyülekezet szolgáját, aki sokaknak lett pártfogója. Lélekkel szolgált, bátorított, sokan támaszkodhattak rá.” Hűség, erő jellemezte őt. Ma is vannak hozzá hasonló asszonytestvérek, akik Isten előtt alázattal végzik munkájukat, ha nehéz is a küzdelem, mert „...

Az Úr irgalma végtelen...” 570-es ev. dicséretetek.

Tapolyai Emőke Klinikai szakpszichológus szolgálata: *„Ébredj az életre. Remény a lehetetlenben.”* Előadásának címszavai:

- Bátorság, - Kitartás, - Alázatváltás

Kezdetben nem árulta el, kiről fog beszélni. Jól körbejárta, jellemezte; ki is lehet ő?

- Egyszerű, hétköznapi ember, barlangban rejtőzködik, jelentéktelen. A rejtőzködésbe belefáradt, jött a csüggedés, szenvedés. Párhuzam; Ha nem figyelünk eléggé, pusztítani is tud.

- Hogyan zárkózik el Isten elől?

- A megnyomorodott emberért Isten angyalt küld el. „Hol vagy Uram? Tegyel képessé, szabadíts meg a Midianiták kezéből. Ki vagyok én? Én vagyok a legkisebb, szegény, jelentéktelen. Te legyél az, aki elindítod a változást.. „Menjél a te erőddel, - én kinézem belőled!” – szól az Úr! (Ekkor kezdjük sejteni, ez Gedeon lehet...) Igen, ő!

Első lépésben az éj sötétjében lerombolja a házi bálványokat.

Szeretnénk különben, lenni, de mi sem vagyunk jobbak a „Deákné vásznánál..” Mi a bálványod? Kitől kellene bocsánatot kérned? Rossz gondolat, pletyka, elég, hogy eltávolodj Istentől.

Ő azt akarja, hogy Gedeon tegye rendbe először a saját háza-táját. Nekünk is ezt ajánlja. Ezzel belülről átrendeződünk, csak ezután kísér Isten áldása, békéje. Minden egyes otthon, az otthonunk így lehet „békeközpont”.

- Jelt kíván; „Veled az Úr erős férfi!” Isten cselekszik. Nem kell a sok

harcos, vissza kell küldeni őket. Marad az egészen kevés 300 férfi, ennyi elég lesz. Gedeon győz! Szabadulást szerez az Úr!

- Tanulságok: A sebek begyógyulnak, de lesznek hegek. A szenvedés kimerít.

Ha változást akarunk, fogalmazzuk ezt meg Istennek! Amire nézel, ráteszi pecsétjét a lelkedre. Eleveníts meg Uram! Kelts életre a Te nevedért!

Következett a Nagydobronyi „Zöld ág” énekkar felemelő, dicsőítő szolgálata.

Ezután Koncz-Vágási Katalin református lelkész, a Magyarországi Református Nőszövetség elnöke szolgált, aki bibliai példákön mutatta be az asszonyok hitének erejét.

Szólt azokról a szolgáló életű nőkről, akik felismerték a helyüket, feladatukat. Leszögezte: Szolgálni az tud, aki Jézus megváltott gyermeke. Elsősorban az evangélium ügyéért. A másik fontos cél, hogy embereken akarok segíteni. Nem vonakodva, hanem önként, mivel Jézus is önként adta oda az életét. Ez lehet egy életstílus is.

Uralkodni, gyűlölni, ítélkezni akarsz? Kihez, mihez ragaszkodsz? „Az életet és a halált adtam előttükbe, az áldást és az átkot: válaszd azért az életet..” (5.Mózes 30,19)

A Példabeszédekben: „Aki megtalált engem, életet talált..”

A szolgáló nők következtek a Bibliából. Félé diakónus, sokaknak lett pártfogója. Debóra, Ricpá, Priscilla, Akvilla, Dorkász, Eszter királyné. Abigail, az alázatos, bölcs asszony és Mária-, Márta története került terítékre példaként. Maradjon időd Jézus Krisztusra!

„Monda néki Jézus: Én vagyok

a feltámadás és az élet: a ki hisz én bennem, ha meghal is, él; És a ki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal. Hiszed-e ezt?” (János 11, 25-26)

„Boldogok azok a szolgák, akiket uruk készenlétkben talál, amikor megérkezik! Bizony mondom néktek, az ilyen szolgákat asztalhoz ülteti és kiszolgálja őket.” (Lukács 12,37).

A záró alkalmon Zán Fábán Sándor, a Kárpátaljai Református Egyházkerület püspöke szolgált a Lukács evangéliuma 13, 18-21 alapján. Monda pedig [Jézus:] Mihez hasonló az Isten országa? És mihez hasonlítsam azt? (Mustármag, kovász példázata.) Szolgálatkészség a nők helyzetében.

„Vidd haza, mondd el, ami rajtad múlik, tedd meg! Ha elkeseredettet látsz, hirdesd neki az Isten országát, ahonnan jöttél ott légy áldással!” – emelte ki lényeges mondanóját.

Vasárnap délelőtt Somogyi László tiszteletes úr szolgált. Megköszönte a sok szeretetet, amivel bennünket fogadtak. A Nagydobronyi gyülekezet példás helytállást tanúsított, Isten bőséges áldását kérjük életükre!

Biblia vasárnap volt, Hegedűs János verset mondott a gyülekezeti alkalmon.

„Sokan elfáradtak, elcsüggedtek, de minden nehézség ellenére is reménységgel és bizakodással kell tekintelnünk a jövőbe, hogy Isten képes újra örömet adni abban, amire elhívott, és amivel megbízott minket” – hangzott el a március elsején megtartott egyházkerületi női csendesnapon. Lelkiekben meggazdagodva, örömmel tértünk haza.

Hegedűs Jánosné Katika

„EMBERHALÁSSZÁ TESZLEK BENNETEKET” (Mk 17)

2025. március 24-28 között rendezte meg hitmélyítő konferenciáját a Hajdúvidéki Református Egyházmegye Berekfürdőn. Gyülekezetünk jelentős létszámban képviseltette magát: voltak, akik az egész hétre vagy 2 napra tudtak eljönni, egy napra érkezett a Kálvin János Szociális Szolgáltatóközpont 8 dolgozója, illetve 13 fő a gyülekezetből és Bodaszőlőről. A csendes hét a taníthatóság, tanítványság, tanúság témája köré épült. Az öt nap alatt 11 előadás, 5 áhítat és 4 evangelizáció járta körül ezt a kérdést. Lehetetlen feladat visszaadni teljes mélységében az elhangzott tanításokat. Csak a legfontosabb gondolatokat tudom megosztani az olvasókkal.

A tanítvánnyá válás elengedhetetlen feltétele az újjászületés. A megtérés Isten jelenlétének megtapasztalása életünkben. A tanítványi úton első lépést nem mi tesszük meg. Krisztus közelít hozzánk, s ha felismerjük, hogy ki hív, engedelmeskednünk kell neki, ne keressünk kifogásokat! Így tettek a tanítványok is. Az úton azonban nagyon sok akadály áll előttünk, kétségek gyötörhetnek és könnyen elérkezhetünk a holtpontra. (Gon-

doljunk Illésre!) Számtalan oka lehet annak, hogy mélypontra jutunk: harag, tanácstalanság, ellenkezés: De fontos, hogy elfogadjuk a lelki mélységet. Krisztusra tekintve, Isten erejére támaszkodva ebből az állapotból is ki tudunk emelkedni, erőre tudunk kapni. Ennek titka, ha tudjuk, hogy mi a cél előttünk.

Az elköteleződés Jézus mellett örömet szabadít fel a szívben. Istennel járni bátorságra és kitartásra is szükség van. De fontos, hogy kikkel járunk az úton. Olyanokkal veszünk magunkat körül, akik segítenek bennünket Isten közelében maradni vagy eltávolítanak bennünket Tőle? Hűek tudunk-e maradni az úton?

A bibliai hősök példáján keresztül láthattuk azt, hogy a mélységek ellenére gazdag és színes a tanítványi lét, s ezt kellene vonzóvá tenni mások számára is. „Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol a rozsda és a moly megemészti, és ahol a tolvajok kiássák és ellopják,

hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket mennyben, ahol sem a rozsda, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják!

Mert ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is. (Máté 6,19-21.)

Az elhangzott tanítások között énekléssel is dicsőítettük a mi Urunkat. A hetet úrvacsorás istentisztelettel zártuk. A lelki tartalmak mellett lehetőség volt arra is, hogy fürdőzzünk, sétáljunk, beszélgesünk egymással, filmet nézzünk, vagy kvízkérdésekre válaszoljunk. És természetesen testünk táplálásáról is gondoskodtak a szervezők.

Legyen hála az Úrnak az elmélyülés lehetőségéért!

Mezőné Szabad Erzsébet

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelés: Sárándi Lilien, Csizmadia Levente, Boros Hédi

Esketés: Samuel David Priego Lopez és Lukácsi Bernadett

Temetés: Bódi Ferenc (85), Balogh Gusztávné (88), Uzonyi Sándorné (80), Kiss István (68), Oláh Bálint (102), Lukács Sándor (36), Szabó Annamária (82), Munkácsi Antalné (95), Zsupos Lajosné (84), Nyíri János (64)

MŰVÉSZETRŐL KERESZTYÉN SZEMMEL

WEÖRES SÁNDOR: ÁBRAHÁM ÁLDOZÁSA

Izsáknak hátán rőzseköteg
s én hozom a lángot az éjben.
Szent bérce, Uram, rideg-meredek.
Szikláin az úrbe fölértem.
Kifulladás a mell, elcsuklik a térd,
megroksad, aki a csúcsra fölért,
metsző nyilallás a szívében.
Elhoztam a kést és egy-fiamat,
hogy törölődjék az adósság.
Máglyámon a lángoszlop kifakad,
mint ágon a nyíló rőzsák.
Ott fönn mindent beborít a halál,
ébren csak a hűség csillaga áll,
hús csillagod, állandóság.
Parancs-szavadat dördülte az ég:
Izsákom, kicsi cselédem
áldozzam néked. Nem hiszi még,
hogy atyja a gyilkosa légyen.
tiéd a legbölcsebb akarat,
jótetteiden szeplő nem akad,
érzem, vallom, de nem értem.
Kérdezte Izsákom: "Édes apám,
itt vagy te a tűzzel, a késsel,
de hol van az áldozat? édes apám,
kit vágsz, mit vágsz le a késsel?"
Feleltem néki: "Gondos az Úr,
kis bárányt küld ide áldozatul,
azt vágom majd le a késsel."
Gyermekegyilkos mindannyi szülő:
nem-lévőt létbe rántott
és meghal, aki e világra kijő -
Te rended ez így: legyen áldott.
Parancsod, Uram: kit egy éj gyönyör-
rén
megöltem már: másodszor is én
öljem meg e gyermek Izsákot.
Parancsod, Uram, szentség nekem.
nem kérhetem én, mivégre,
pengémet a gyöngye torokra teszem,
pernyén sercegjen a vére!
Majd hajnalod újra fejemre hull
s mint elszáradt fa, magtalanul
táruk a sugaras égre.
Jó vagy - tudom én, de nem érthe-
tem:
ím nyílik a mennyek boltja
és éledez, örvend, zeng a szívem!
gödölyét küldtél a bokorra:
minket fölemelsz és áldozatul
értünk ártatlan gödölye hull
vergődve a vérbe, pokolba.

Tömör összefoglalást Weöres Sándorról nehéz adni, hisz tematikai, formai, műfaji és bölcséleti szempontból is nagyon változatos a munkássága. Vannak, akiket leginkább a gyermekverseinek zeneisége, játékosága ragadott meg, mások a filozófiai kérdéseket, életbölcsességeket tartalmazó műveikért kedvelik. Legalább ennyire összetett és bonyolult Weöres Istenhez fűződő viszonya is. "Jézus létezik, és Ő létezik mindazokban, akik benne és általa léteznek. (...) Egyetlen célom: egy fokkal közelebb vinni az olvasót ehhez az azonossághoz, a Jézussal való egységhez." (Ki nekem Jézus? Weöres Sándor válasza a Vigilia körkérdése, 1970/12. 862. o.)

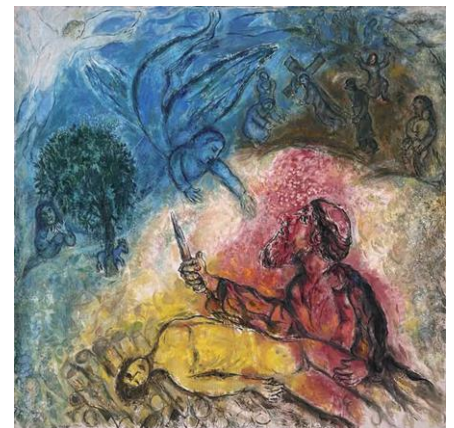
Jézust megidéző költeményeinek egyike, a Kereszt-árnykép című kép-verse Krisztus áldozatáról, a kereszt titkáról szól.

Az itt olvasható műben azonban egy jól ismert ószövetségi történetet jelenít meg a költő. Középpontban Ábrahám életének talán legnagyobb próbája áll. Kapott egy emberileg érthetetlen, kegyetlen parancsot Istentől, amit teljesíteni kell: fel kell áldoznia Izsákot „kicsi cselédjét”. A költemény Ábrahám belső monológját, vívódását mutatja be. Kész arra, hogy teljesítse az Úr akaratát, még akkor is, ha nem érti Isten szándékát. A mérhetetlen fájdalom ellenére fegyelmezt ember. Belekapaszkodik abba, amit eddig megtapasztalt Istentől és megvallja azt, amit tud róla: hűséges és soha nem hibázik. Sőt, Izsák kérdésére azt feleli: gondoskodó. Fájdalmát az is fokozhatja, hogy látja Izsák izgatott kérdéseit, feltétlen bizalmát iránta, de annak megingásától is félhet. Ebben a nehéz pillanatban a szülői sors tragikuma is felerősödik benne: a gyermeket nemző szülő életet ad, de az ősbűn miatt ez az élet a halállal jár együtt. A lelkét fojtogató érzések között ott van a reménytelenség is, Izsák halálával az ő élete is magtalanra, folytatás nélkülűvé válik. Pedig Isten nem ezt

ígérte neki! Hihet-e ezek után az Úr-nak? Érezzük, hogy ott van a kétely Ábrahám-ban. Ki tudja, hogy hány-szor játszódtott le lelki szemei előtt az a rettenetes perc, mire végre megjelenik az áldozati bárány a bokorban? De Ábrahám ismét megtapasztalja Isten hűségét, és boldogan dicsőíti az Urat gondviselő szeretetért.

Ott és akkor kinyílt az ég, Ábrahám-nak nem kell feláldozni a fiát, Izsák megmenekült a haláltól. De Nagypénteken Jézus Krisztus, Isten fia feláldoztatott értünk, majd feltámadt hűsvét hajnalán. Ez a mi reménységünk, amiért magasztalhatjuk az Urat, ahogyan Ábrahám is tette.

Mezőné Szabad Erzsébet

SZÜKSÉGEM VAN RÁ...

A kalitkás nő (1892. olaj, vászon festmény), Rippl-Rónai József (1861-1927.) kaposvári születésű magyar festő és grafikusművész egyik fő munkája. A műalkotás a Magyar Nemzeti Galériában tekinthető meg. A festőművész munkássága kiterjedt az üvegablakok tervezésére és készítésére is (Iparművészeti Múzeum, Ernst Múzeum, Japán Kávéház). A magyar posztimpresszionista és szecesszió művészet kiemelkedő alakja kezdetben gyógyszerészként tevékenykedett. Münchenben járt művészeti Akadémiára, majd Munkácsi Mihály mellett Párizsban tanult és megismerkedett új stílusirányzatokkal. Gazdag színvilág használatának különböző állomásai voltak. Művein „kukoricás-nak” nevezte a vattaszerűen szabdalt, foltos festékfelrakásokat. A Magyar Impresszionisták és Naturalisták Köre (MIÉNK) alapításában is részt vett. Babits Mihály: A festő halála című verset írta emlékezetére.

A szoba egyszerűen berendezett hangulata, a sötét tónusú színek, a fiatal női alak testtartása és ruházata, a madárkás zöld színű kalitka, mind-mind egyedi hangulatot áraszt. A kecses mozdulat végig követhető a fiatal női alak fejtartásán, arcvonásain, kézfejein és a testtartásán. A kezeiben tartott kalitka azt sejteti, mintha légiesen könnyed súlyú lenne. Szüksége van a madárkára, ezért kalitkában tartja. És fordítva is igaz, szüksége van a kalitkára, hogy kedves madárkáját amennyiszer csak lehetséges, láthassa és örülhessen neki. A világossárga madárka és a sötétbarna ruhás fiatal nő egymás tekintetét figyeli. Fontosak egymásnak.

Húsvét ünnep kapcsán eszembe jut, hogy Isten Fia egyszer említi, hogy szüksége van valamire: És monda nekik (az Úr Jézus): „Eredjete abba a faluba, amely elöttetek van; és amikor abba bejuttok, azonnal találtok egy megkötött vemhet, amelyen ember nem ült még soha; azt oldjátok el és hozzátok ide. És, ha valaki azt mondja nektek: Miért teszitek ezt? mondjátok: Az Úrnak van szüksége reá. És azonnal elbocsátja azt ide.” Ehhez a számarcsikóhoz kapcsolódik

egy fontos esemény, melyet már Zakariás előre prófétált, és ami még fontosabb, hogy azt mondta az Úr Jézusról: „igaz és szabadító Ő;” (Zak. 9,9.)

Mi emberek többféle módon is kifejezzük szükségünket életünk minden pillanatában. A természetestől a természetellenesig. A létfenntartáshoz szükségesektől egészen a vágyódás miatti feleslegekig, amelyek következményeként a szenvedélybetegségig juttathat el. Hogy vajon miért juthatunk el arra, hogy a másik ember kárára legyünk??? Döntési képtelenség, gyengeség, ego, góg, és még sorolhatnánk.

De tudnunk kell, hogy Istennek mindig igaza van és a Szentírásban szerezhetünk ismeretet a bűn „természetéről”, ami miatt bántjuk egymást, lelki fájdalmat okozva, amihez hozzájárul az ember ősellensége is.

Feltehetjük a kérdést: Mire van szükségem? Isten bíztat és ajánl számunkra különböző szükségleteket (lelki-testi-értelmi), melyeket feltétel nélkül jó lenne cselekednünk, és ha tehetjük, ne halogassuk azokat megtenni az Úr Jézusért, az Ő dicsőségére: „És kijelentette nektek az Ő (Isten) szövetségét, amelyre nézve utasított titeket a tíz ige teljesítésére, és felírta azokat két kőtáblára.” (V.Móz. 4,13.) „De egy a szükséges dolog: és Mária a jobb részt választotta, mely el nem vétetik ő tőle.” (Lukács 10,42.) Valamint, Isten tudja mire van szükségünk: „mert jól tudja a ti Atyátok, mire van szükségetek, mielőtt kérnétek tőle.” (Mát. 6,8.) Az Úr Jézus felhívja figyelmünket egy életbevágó szükséges döntésre: „Mondom nektek, hogy ily módon nagyobb öröm

lesz a Mennyben egy megtérő bűnösön, hogynem kilenczvenkilencz igaz emberen, akinek nincs szüksége megtérésre.” (Lukács 15,7.) – hogy egyenként szívből mondhassuk!: „Örvendezvén örvendezek az Úrban, örüljön lelkem az én Istenemben; mert az üdvnek ruháival öltöztetett fel engem, az igazság palástjával vett engemet körül, mint vőlegény, aki pap módon ékíti fel magát, és mint menyasszony, aki felrakja ékességeit.” (Ézs. 61,10.)

„És szólnak ama napon: Íme Istenünk, Akit mi vártunk és Aki megtart minket; ez az Úr, Akit mi vártunk, örüljünk és örvendezzünk szabadításában!” (Ézs. 25,9.) „S azért vár az Úr, hogy könyörüljön rajtatok, és azért felséges Ő, hogy megkegyelmezzon nektek, mert az ítélet Istene az Úr; boldogok mindazok, akik Őt szolgálják.” (Ézs. 30,18.)

Somogyiné Gyüre Mara

BALASSI BÁLINT: ADJ MÁR CSENDESSÉGET...

Adj már csendességet, lelki békességet, mennybéli Úr,
Bujdosó elmémet, ódd bútul szívemet, kit sok kín fúr.

Sok ideje immár, hogy lelkem szomjan vár mentségére,
Őrizd, ne hagyd, ébreszd, haragod ne gerjeszd vesztségére.

Nem kicsiny munkával: Fiad halálával váltottál meg,
Kinek érdeméért most is szükségemet teljesítsd meg.

Irgalmad nagysága, nem vétkem rútsága feljebb való,
Irgalmad végtelen, de bűnöm éktelen s romlást valló.

Jó voltod változást, gazdagságod fogyást érezhet-é?
Ki engem, szolgálodat, mint régen sokakat ébreszthet-é?

Nem kell kételkednem. Sőt: jót reménylenem ígéd szerint!
Megadod kedvesen, mit ígérsz kegyesen, hitem szerint.

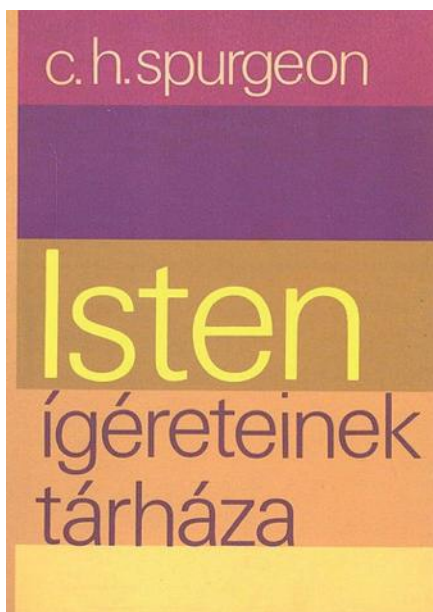
Nyisd fel hát karodnak, szentséges markodnak áldott zárját,
Add meg életemnek, nyomorult fejemnek letört szárnyát.

Repülvén áldjalak, élvén imádjalak vétek nélkül,
Kit jól gyakorolván, haljak megnyugodván, bú s kín nélkül.

KÖNYVAJÁNLÓ

C. H. SPURGEON: ISTEN ÍGÉRETEINEK TÁRHÁZA

1834-1892 a prédikátorok fejedelme. Charles Haddon Spurgeon (ejtsd: Szpördzsön) az angliai Kelvedon/Essex faluban született elsőként egy 17 gyermekes családban. Prédikátor apja Isten-félelemre nevelte. 16 éves korában, Jézus Krisztusban új életre jutott, elnyerve bűnei bocsánatát. Fiatal élete egész hevével, odaszánásával lépten-nyomon bizonyosságot tett Isten megváltó, hívogató szeretetéről; két évvel később már egy kis gyülekezet lelkésze lett. Önszorgalmából megtanulta az ógörög és héber nyelvet, Biblia magyarázatokat tanulmányozott, mindenekelőtt Kálvin írásait. 20 évesen egy londoni gyülekezet lelkipásztorának hívták meg. Igehirdetései annyira hatással voltak egyre növekvő hallgatóságá-

ra, hogy Londonban a legnagyobb csarnok sem volt elegendő a tömeg befogadására. Felépítették a 7000 férőhelyes „Metropolitan Tabernacle” imaházat, ahol Spurgeon 30 éven át mindig telt ház előtt hirdette a Szentírás titkait. A Biblia volt életének és mondanivalójának középpontja és egyedüli mércéje. Térden állva kérte el és kapta Istentől, amit mély átéléssel adott tovább hallgatóinak. Prédikációit példákkal illusztrálta és egészséges, nemes humorral fűszerezte. Spurgeon 40 éven át megalkuvás nélkül, szenvedélyesen szolgálta Megváltóját. Igehirdetéseit, könyveit sok nyelvre lefordították, keresztyének között az egész világon ismerik és szeretik.

Evangéliumi Kiadó

NAGYTÁBOR - 2025

Örömmel tájékoztatjuk a kedves Olvasókat, hogy ha Isten is úgy akarja, idén is megtarthatjuk többgenerációs táborozásunkat!

Ismét szép helyen, egy tó partján, a Mécses Központban (Mályi), a Tiszáninnyi Református Egyházkerület üdülőjében kapunk helyet **2025. július 1-6-ig** (K-V), hogy testi-lelki-szellemi felüdülésben legyen részünk Urunk nagy szeretetéből.

Kérjük, hogy imádságban, szabadságban és anyagiakban is készüljenek rá a kedves Testvérek! A felnőtt részvételi díj 70 ezer Ft/fő/hétre várható, az utazást saját autókkal és intézményi kisbuszokkal szeretnénk megoldani. (a távolság 75 km) Jelentkezni áprilistól a Lelkészi Hivatal pénztárosánál lehet, családonként összesen 10 eFt előleg befizetésével.

Az Úr adjon mindnyájunknak áldott együttlétet!

Somogyi László

ISTEN AJÁNDÉKA, AMI SZEMÉLYESEN A TIED LEHET!

Isten felbecsülhetetlen szeretete:

„Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.” (Róma 5,8.)

„És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét. Az Isten szeretet; és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is őbenne.” (I.Jn.4,16.)

„És ez a szeretet, hogy járjunk az Ő (Isten) parancsolatai szerint. Ez a parancsolat, amint kezdettől fogva hallottátok, hogy abban járjatok.” (II.Jn.1,6.)

„És a Jézus Krisztustól, Aki a hű tanúbizonyság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelme. Annak, Aki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az Ő vére által,” (Jel. 1,5.)

Isten egyedülálló ajándéka:

„Mert a bűn zsoldja a halál, Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” (Róma 6,23.)

„Ha pedig a világosságban járunk, amint Ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.” (I.Jn.1,7.)

„Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megölettetvén ugyan test szerint, de megelevenítettén Lélek szerint;” (I.Pt.3,18.)

Bűneim megvallása:

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő (Jézus Krisztus): megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonzságtól.” (I.Ján.1,9.)

„Mert a Jézus Krisztusban való élet Lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.” (Rm.8,2.)

„Aki (Jézus Krisztus) az Ő (Isten) dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, Aki hatalma szavával fenntartja a mindenséget, Aki minket bűneinktől megtisztítva, ül a Felségnek jobbjára a magasságban,” (Zsd.1,3.)

Hogyan lehet új életem?:

„Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van! Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhez, mert kész megbocsátani.” (Ézs.55,6-7.)

„Ezeket írtam nektek, akik hisztek az

Isten Fiának nevében, hogy tudjátok meg, hogy örök életetek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében.” (I.Jn.5,13.)

„És ez az a bizonyágtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten és ez az élet az Ő Fiában (Jézus Krisztus) van.” (I.Jn.5,11.)

Szíveddel megszólíthatod Jézus Krisztust, és bízatsz Benne:

„Ez a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.” (I.Ján.5,11-13.)

„...Jézus mondja...: Bizony, bizony mondom nektek: Aki Énbennem hisz, örök élete van annak.” (Jn.6,43a47.)

„Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki az Én beszédemet hallja és hisz Annak, Aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem általment a halálból az életre.” (Jn.5,24.)

„Monda neki Jézus: Én Vagyok a felátadás és az élet: aki hisz Énbennem, ha meghal is, él;” (Jn.11,25.)

IMÁDSÁG

A dicsőség, dicséret, imádat, hódolat téged illet egyedül örökkévaló Szentháromság egy igaz Istenünk! Hálát adunk szent személyedért és jelenlétedért! Köszönjük, ha emlékeztetsz bennünket Húsvét ünnepén (és a mindennapokban), hogy bűneink miatt az ÚR Jézus helyettünk, érettünk, miattunk szenvedett, és halt meg a Golgota keresztyén, harmadnapon feltámadt a halottak közül, uralkodik és él örökkön örökké. Boldogok vagyunk, ha személyesen vallhatjuk: Te Vagy Uram Jézus a szívem Kincse, és Te ülsz a szívem trónján. Kérünk, ne engedd, hogy a bűn bármiféle cselekvése elválasszon Tőled! Semmink sincs, és mégis mindenünk van Általad, Urunk. Örökkévaló Szereteted, jelenléted, kegyelmedet, irgalmasságodat kérünk, árazd reánk, mert igen nagy szükségünk van Reád életünk minden területén! Hozzád kiáltunk minden felebarátunkért lelki- testi- értelmi szükségéért, könyörülj Istenünk, Te Vagy reménységünk! Hálaosan köszönjük, hogy Urunk Jézus Krisztusért meghallgatod hittel mondott szavait! Ámen.

ALKALMAINK

Hajdúböszörmény, Kálvin tér:

- Vasárnap:** 09:00 Istentisztelet a középkerthi gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.)
 10:10 Istentisztelet a Kálvin téren
 16:00 Nyár kivételével havonta egy tematikus szeretetvendégség (gyülekezeti terem)
 16:30 Minden hónap második vasárnapján Fiatal felnőttek köre az Ifi teremben
- Hétfő:** 18:00 Felnőtt-konfirmációi előkészítő (lelkészi hivatal) (szeptembertől áprilisig)
 Minden hónap első hétfő 17:30 Felüdít-Ő női kör
- Kedd:** 18:00 Második kedden: Keresztelői előkészítő (lelkészi hivatal)
 19:00 Második kedden: Jegyesoktatás (lelkészi hivatal)
- Szerda:** 09:30 Baba-Mama kör minden hónap 1. és 3. szerda (ifi terem)
 15:00 Középkerthi bibliaóra a gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.)
 17:30 Minden hónap 2. szerdáján Derékhad bibliakör az Ifi teremben
 Minden hónap második szerdáján 10:00 Nyugdíjas bibliakör
- Csütörtök:** 10:00 Bibliaóra (minden hónap 1. és 3. csütörtök a Kálvin Szociális Központban, minden hónap 2. és 4. csütörtök a Rákóczi úti Szociális Központban)
 17:00 Konfirmációi előkészítő (ifi terem)
 18:00 Hit- és élet bibliaóra (gyülekezeti terem)
- Péntek:** 15:00 Fakultatív hittan a Bocskai István Gimnáziumban
- Szombat:** 17:00 Ifjúsági bibliakör (ifi terem)

Hajdúböszörmény-Bodaszőlő:

- Vasárnap:** 16:00 Minden hónap utolsó vasárnapján Istentisztelet Bodaszőlőn, a volt tanodában
- Péntek:** 18:00 Minden hónap 1. és 3. pénteki napján bibliaóra Bodaszőlőn a volt tanodában

„Mondja neki az ÚR Jézus: Én Vagyok a feltámadás és az élet: aki hisz énbenem, ha meghal is, él; És aki csak él és hisz énbenem, soha meg nem hal. Hiszed-e ezt?” (Ján. 11,25-26.)

„Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, Aki az Ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által,” (1.Pét. 1,3.)

